

Meldcodes kindermishandeling

Beschikking, waardering, gebruik en scholing

Verslag van onderzoek naar de beschikking over, de waardering van en scholing in het gebruik van meldcodes kindermishandeling, uitgevoerd door Veldkamp in opdracht van het ministerie voor Jeugd en Gezin

drs. Ingmar Doeven

april 2008

projectnummer: P4773

Inhoud

	Samenvatting, conclusies en aanbevelingen	1
1	Inleiding	5
1.1	Meldcode kindermishandeling	5
1.2	Doel van het onderzoek	6
2	Onderzoeksverantwoording	7
2.1	Doelgroep	7
2.2	Onderzoeksmethode	7
2.3	Steekproefomvang	8
2.4	Steekproefsamenstelling	9
2.5	Vragenlijst	10
2.6	Uitvoering van het onderzoek	10
2.7	Steekproef	12
2.7.1	Weging	12
3	Achtergronden	14
3.1	Inleiding	14
3.2	Geslacht en leeftijd	14
3.3	Werkervaring	15
4	Beschikken over een meldcode kindermishandeling	16
4.1	Inleiding	16
4.2	Beschikking meldcode	16
4.3	Intentie invoering meldcode	20
5	Bekendheid, gebruik en waardering meldcode kindermishandeling	22
5.1	Inleiding	22
5.2	Bekendheid	22
5.3	Gebruik	23
5.4	Waardering	24
6	Acties bij (vermoedens van) kindermishandeling	26
6.1	Inleiding	26
6.2	Acties	26
6.3	Professionals die een meldcode gebruiken	28

7	Scholing en opleiding	29
7.1	Inleiding	29
7.2	Kennis en vaardigheden	29
7.2.1	Oordeel van leidinggevendenden over hun medewerkers	31
7.3	Genoten scholing	32
7.4	Behoeftte aan scholing	34
7.5	Professionals die een meldcode gebruiken	35
8	Suggesties voor verbetering	37
9	Koepelorganisaties	38
9.1	Inleiding	38
9.2	Beschikking meldcode	38
9.3	Verspreiding van de meldcode	39
9.4	Voorlichting over de meldcode	39
9.5	Training of scholing	39
9.6	Overige opmerkingen meldcode kindermishandeling	40
	Bijlagen	
1	Vragenlijsten	
2	Tabellen	
3	Benaderde koepel- en brancheverenigingen	
	Inhoud figuren en tabellen	
1	<i>Sectoren en professionals van organisaties</i>	7
2	<i>Methode van dataverzameling voor de sectoren</i>	8
3	<i>Steekproefmarges wanneer 30% van de professionals een meldcode gebruikt, aangegeven voor verschillende groottes van de steekproef (95% betrouwbaarheid)</i>	9
4	<i>Responsoverzicht</i>	11
5	<i>Verdeling netto steekproef naar sectoren</i>	12
6	<i>De verdeling en weging van de professionals in het onderzoek</i>	13
7	<i>Geslacht en leeftijd professionals</i>	14
8	<i>Aantal jaar werkervaring huidige functie</i>	15
9	<i>Beschikking meldcode kindermishandeling (% wel)</i>	16
10	<i>Beschikking meldcodes kindermishandeling onderwijs (% wel)</i>	17
11	<i>Beschikking meldcode kindermishandeling jeugdzorg en rechtsorde (% wel)</i>	17
12	<i>Beschikking meldcode kindermishandeling gezondheidszorg (% wel)</i>	18
13	<i>Beschikking meldcode kindermishandeling welzijn en sport (% wel)</i>	19
14	<i>Opstellers van de meldcode kindermishandeling</i>	19
15	<i>Invoerintentie meldcode kindermishandeling in het komende jaar (basis: beschikt niet over meldcode)</i>	20
16	<i>Redenen om het komende jaar geen meldcode in te voeren</i>	21
17	<i>Andere redenen om het komende jaar geen meldcode in te voeren</i>	21
18	<i>Bekendheid inhoud meldcode kindermishandeling (% goed bekend)</i>	22
19	<i>Frequentie gebruik meldcode in het afgelopen jaar (basis: bekend met meldcode)</i>	23

20	<i>Gebruik meldcode kindermishandeling (% bij elk vermoeden)</i>	24
21	<i>Duidelijkheid en goed als hulpmiddel van de meldcode kindermishandeling</i>	25
22	<i>Acties bij (vermoedens van) kindermishandeling (totale groep)</i>	26
23	<i>Acties bij (vermoedens van) kindermishandeling (naar sector)</i>	27
24	<i>Acties door professionals die een meldcode gebruiken</i>	28
25	<i>Kennis en vaardigheden (totale groep)</i>	29
26	<i>Kennis en vaardigheden (naar sector)</i>	30
27	<i>Oordeel over vaardigheden van medewerkers (door leidinggevenden)</i>	31
28	<i>Training of scholing gevolgd</i>	32
29	<i>Soort training of scholing</i>	33
30	<i>Jaar dat training of scholing is gevolgd</i>	34
31	<i>Behoefte aan training of scholing (% wel behoefte)</i>	35
32	<i>Kennis en vaardigheden (van professionals die een meldcode gebruiken, % goed toegerust)</i>	35
33	<i>Opmerkingen en suggesties meldcode kindermishandeling</i>	37

Samenvatting, conclusies en aanbevelingen

Inleiding

In opdracht van het ministerie voor Jeugd en Gezin heeft Veldkamp kwantitatief onderzoek verricht naar de meldcode kindermishandeling onder een breed scala van professionals.

Het centrale startpunt voor het onderzoek betrof de volgende vraag:

“In hoeverre werken professionals die te maken hebben met kinderen en gezinnen conform een meldcode kindermishandeling?”

Om deze vraag te beantwoorden gaat het onderzoek in op de mate waarin professionals over een meldcode beschikken, in hoeverre ze hierover tevreden zijn, welke acties ze bij vermoedens hieromtrent uitvoeren, de mate waarin ze geschoold zijn en hoe hun behoefte ligt ten aanzien van (verdere) scholing.

Het onderzoek is via verschillende dataverzamelmethode uitgevoerd, namelijk schriftelijk, via internet, via een accesspanel en als laatste langs telefonische weg. Daarbij zijn veel inspanningen verricht voor het optimaliseren van de respons. In totaal hebben 2.136 professionals geparticipeerd in het onderzoek. Deze zijn werkzaam in de gezondheidszorg, onderwijs, welzijn en sport, en jeugdzorg en rechtsorde.

Naast deze professionals hebben ook koepel- of brancheverenigingen aan het onderzoek deelgenomen. Daarbij is ook ingegaan op de mate waarin ze een beschikbare meldcode verspreiden, de voorlichting die ze hierover geven en of ze training en scholing aanbieden.

De resultaten zijn gedetailleerd weergegeven in de volgende hoofdstukken. In dit hoofdstuk maken we de balans op.

Beschikking over een meldcode kindermishandeling

Bijna de helft van de professionals beschikt over een meldcode kindermishandeling (45%). In het onderwijs is dat weliswaar wat meer, net als in jeugdzorg en rechtsorde, maar ook in die sectoren ligt het nog net onder de helft van de professionals (49%). Uitspringers onder de professionals zijn jeugdartsen, consultatiebureauartsen, kinderartsen, executieven bij de politie en medewerkers van peuterspeelzalen en kinderdagverblijven. Daar ligt de beschikking op twee-

derde of meer. Koepel- en brancheverenigingen laten wat dit betreft geen beter beeld zien. Slechts een derde heeft de beschikking over een meldcode kindermishandeling voor haar leden.

Ook de intentie om in het komende jaar een meldcode in te voeren is niet hoog. Dat geldt voor nog geen derde van de professionals die momenteel geen meldcode hebben. Veel ondersteuning van hun koepel- en brancheverenigingen hoeven de professionals niet te verwachten, want ook daar ligt de invoerintentie niet hoog. Ofwel de koepelorganisaties denken dat de professionele organisaties die zelf wel invullen, of ze denken dat kindermishandeling niet zozeer speelt voor de professionals.

Waar zit deze lage invoerintentie bij de professionals op vast? Het onderzoek laat zien dat het vaak geen prioriteit heeft voor de professionals. Kennelijk hebben ze het al druk genoeg met hun dagelijkse bezigheden in de organisatie waar ze werken. Ook zit het vast op de veronderstelling dat het voor hen niet van toepassing is, zo blijkt uit de antwoorden. Tot slot denken ze geen meldcode nodig te hebben omdat ze het 'gewoon' doormelden aan een andere instantie.

Kortom, het onderzoek laat een beperkte beschikbaarheid zien van een meldcode kindermishandeling. De meeste professionals werken niet conform een meldcode kindermishandeling. Vanaf 2004 heeft het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport gewerkt aan de ontwikkeling en implementatie van een meldcode in de sectoren kinderopvang, onderwijs en jeugdgezondheidszorg. Ook andere beroepsgroepen zoals artsen, verloskundigen en maatschappelijk werkers zouden inmiddels een meldcode hebben ontwikkeld. Geconcludeerd kan worden dat deze meldcode nog onvoldoende doorgedrongen is in deze sectoren, enkele beroepsgroepen daargelaten.

Gebruik en waardering meldcode kindermishandeling

De meeste professionals die kunnen beschikken over een meldcode kindermishandeling zijn bekend met de inhoud ervan (62%). Alleen in het onderwijs ligt dat lager (42%).

De meldcode wordt praktisch door acht van de tien professionals die ermee bekend zijn bij elk vermoeden van kindermishandeling gebruikt. Alleen in de gezondheidszorg ligt dit op zes van de tien professionals. Jeugdartsen doen dit bijvoorbeeld veel vaker niet dan wel.

Het aantal keer dat men de meldcode jaarlijks volgt, ligt niet zo hoog. Gemiddeld genomen heeft men de procedure uit de meldcode in het afgelopen jaar bijna drie keer gevolgd. In de gezondheidszorg ligt dit gemiddelde op vier keer, net als bij jeugdzorg en rechtsorde, maar bij onderwijs en welzijn en sport ligt het gemiddelde op een keer.

Genomen acties naar aanleiding van vermoedens omtrent kindermishandeling liggen ook niet zo hoog. Het schriftelijk vastleggen van signalen en een gesprek voeren met kind of ouder doet men gemiddeld één keer (in het afgelopen jaar). Advies inwinnen bij het AMK of melding maken van kindermishandeling bij het AMK worden minder dan een keer gedaan. Maar professionals

die een meldcode volgen, hebben alle acties gemiddeld genomen vaker uitgevoerd in het afgelopen jaar, dan professionals die geen meldcode volgen. De meldcode lijkt de acties dus te ondersteunen en te stimuleren, vooral waar het advies van en melding bij het AMK betreft. Professionals die een meldcode volgen, hebben dat bijna drie keer vaker gedaan dan professionals die geen meldcode volgen.

Over de kwaliteit van de beschikbare meldcodes zijn professionals unaniem positief. Ze vinden de meldcode duidelijk en een goed hulpmiddel bij vermoedens van kindermishandeling.

Kortom, bij de bestaande meldcodes is er geen reden tot zorg ten aanzien van het gebruik en de waardering ervan. Professionals met een meldcode hebben er een goede steun aan, daadwerkelijke acties worden immers door de meldcode gestimuleerd.

Scholing en opleiding

De omgang met de meldcode kindermishandeling, of liever gezegd met het thema kindermishandeling, impliceert dat professionals een behoorlijke dosis kennis en vooral vaardigheden bezitten. Gemiddeld genomen schatten de professionals hun eigen kennis over kindermishandeling, hun kennis over organisaties die hulp kunnen bieden en hun eigen vaardigheden positief in. Met name welzijn en sport, en jeugdzorg en rechtsorde doen het naar eigen zeggen goed op dit gebied. Alleen sportorganisaties rapporteren een lager kennisniveau, wat even zozeer geldt voor fysiotherapeuten en tandartsen. Maar we kunnen wel concluderen dat professionals kennelijk niet bevreesd zijn voor het aangaan van de confrontatie op het terrein van kindermishandeling, aangezien ze vinden dat ze goed toegerust zijn. Bovendien schatten professionals die een meldcode volgen hun eigen kennis en vaardigheden nog hoger in.

Het goed toegerust zijn lijkt echter in tegenspraak met een relatief grote behoefte die er bestaat aan het volgen van een training of scholing voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling (52%). En deze behoefte is niet kleiner bij professionals die al een meldcode volgen. Kennelijk zijn de professionals toch niet zo zeker van hun zaak als het kindermishandeling betreft. Dat blijkt ook uit de suggesties die aan de hand worden gedaan. Ze hebben behoefte aan meer informatie en duidelijkheid, maar ook aan training en cursussen.

Uit het onderzoek onder de koepel- en brancheverenigingen blijkt overigens dat professionals, als het gaat om opleiding en scholing, niet zo veel steun hoeven te verwachten van de koepels; zij bieden dit nauwelijks aan en geven daarover ook niet zo vaak voorlichting. Wel verspreiden ze de beschikbare meldcode onder de professionals.

Kortom, enerzijds zeggen professionals wel te beschikken over de benodigde kennis en vaardigheden, maar anderzijds zitten ze ook weer niet zo stevig in het zadel want de behoefte aan training is navenant. Dus lijkt het ons op zijn plaats om te concluderen dat professionals een leemte bezitten, die een drempel kan opwerpen voor de omgang met en het signaleren van kindermishandeling.

Aanbevelingen

Professionals die beroepsmatig contact hebben met kinderen en gezinnen wordt nadrukkelijke verantwoordelijkheid toebedeeld in het signaleren, melden en daarmee tegengaan van kindermishandeling. De meldcode kindermishandeling kan professionals ondersteunen omdat nauwgezet wordt aangegeven hoe ze moeten handelen. Het onderzoek laat echter zien dat de meeste professionals niet conform een meldcode werken, niet zozeer vanuit onwil, maar wel vanuit de afwezigheid ervan.

In dit licht kan een aantal aanbevelingen worden gedaan, die een beter gebruik van de meldcode kindermishandeling kan bevorderen:

- Professionals die over een meldcode beschikken, werken wel conform de meldcode, maar aan de beschikbaarheid ervan schort het. De meldcode moet dus beter beschikbaar worden gesteld aan professionals. Dit impliceert dat er waarschijnlijk zowel een impuls moet worden gegeven aan de ontwikkeling ervan, omdat de meldcode gewoonweg niet voorhanden is, als aan een betere implementatie van de meldcode in organisaties.
- Aangezien professionals geen blijk geven van een sterke invoerintentie van een meldcode kindermishandeling, op die terreinen waar er geen is, zou gewerkt kunnen worden aan het (nog beter) communiceren van het belang. Daarvoor zou ook een appèl kunnen worden gedaan op de beroepsverenigingen.
- Het onderwijs is minder bekend met de inhoud van beschikbare meldcodes. Tegelijkertijd zien we dat er in het onderwijs minder acties worden uitgevoerd, terwijl het niet aannemelijk is dat men in het onderwijs minder geconfronteerd wordt met het negatieve resultaat van kindermishandeling. In het onderwijs zou naast de implementatie ook nadrukkelijk gewerkt kunnen worden aan het vergroten van de bekendheid met een bestaande meldcode.
- Weliswaar wordt een beschikbare meldcode in sterke mate gevolgd, maar professionals laten een grote behoefte zien aan training en scholing. Er moet een impuls worden gegeven aan een (betere) totstandkoming van trainingstrajecten die professionals vaardigheden bijbrengen in de omgang met kindermishandeling.

1 Inleiding

Medio 2007 heeft Minister Rouvoet van het programmaministerie voor Jeugd en Gezin een actieplan voor de aanpak van kindermishandeling naar de Tweede Kamer gestuurd. De aanleiding hiervoor betreft het verontrustend hoge aantal kinderen in Nederland dat thuis wordt mishandeld. Onderzoek toont aan dat dit jaarlijks ruim 100.000 kinderen betreft. Kindermishandeling staat dus hoog op de politieke agenda. De te nemen maatregelen uit het actieplan gaan over het zo veel mogelijk voorkomen, signaleren, stoppen en beperken van de op te lopen schade. Een heel concrete actie uit het plan handelt over een gezamenlijk meldprotocol over hoe te handelen bij een vermoeden van kindermishandeling.

1.1 Meldcode kindermishandeling

Halverwege de jaren negentig is in het kader van de Wet Jeugdzorg opvolging gezocht voor de bureaus vertrouwensartsen. Deze opvolging is gevonden in de advies- en meldpunten kindermishandeling (AMK). Deze instanties spelen een centrale rol bij het adviseren over en het onderzoeken van meldingen over vermoedens van kindermishandeling. Vanaf dat moment kan worden gesproken over een professionele aanpak in het tegengaan van kindermishandeling en is gestreefd naar het verhogen van de meldbereidheid van burgers en professionals.

In dat kader past ook de ontwikkeling van een meldcode voor beroepskrachten. Professionals die beroepsmatig contact hebben met kinderen en gezinnen wordt nadrukkelijke verantwoordelijkheid toebedeeld in het signaleren, melden en daarmee tegengaan van kindermishandeling. Vanaf 2004 heeft het ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport gewerkt aan de ontwikkeling en implementatie van een meldcode in de sectoren kinderopvang, onderwijs en jeugdgezondheidszorg. Ook andere beroepsgroepen zoals artsen, verloskundigen en maatschappelijk werkers hebben inmiddels een meldcode ontwikkeld.

Implementatie van een meldcode, met daarin een duidelijk protocol of richtlijn, kan niet succesvol zijn zonder dat de organisatie bekendheid geeft aan het bestaan ervan.

Met andere woorden, professionals moeten weten dat er een meldcode bestaat. Ook zal er onderricht en begeleiding moeten worden gegeven in het gebruik van de meldcode. De meldcodes moeten daarvoor worden geïntegreerd in het werkproces.

Aan de ontwikkeling en implementatie van meldcodes is in de afgelopen jaren veel aandacht besteed, maar uit onderzoek blijkt dat slechts een klein deel van de gesignaleerde gevallen van kindermishandeling gemeld wordt bij het AMK. Hierdoor is bij het ministerie voor Jeugd en Gezin de vraag gerezen hoe het staat met het feitelijk gebruik van meldcodes.

1.2 Doel van het onderzoek

Het ministerie voor Jeugd en Gezin heeft onvoldoende zicht op de bekendheid met en het gebruik van de meldcodes door professionals. Onderzoek is nodig om deze leemte in te vullen. De informatie uit het onderzoek stelt het ministerie voor Jeugd en Gezin in staat beleid te ontwikkelen voor een goede omgang en gebruik van meldcodes. Minister Rouvoet heeft de toezegging gedaan om de Tweede Kamer hierover in mei 2008 te informeren.

Het ministerie voor Jeugd en Gezin formuleert de centrale vraagstelling voor het onderzoek als volgt: "In hoeverre werken professionals die te maken hebben met kinderen en gezinnen conform een meldcode kindermishandeling?"

De volgende subvragen zijn voor het onderzoek geformuleerd:

- In hoeverre beschikken professionals uit verschillende beroepsgroepen over een meldcode kindermishandeling binnen hun organisatie?
- In hoeverre maken professionals in hun dagelijks werk gebruik van een meldcode kindermishandeling?
- In hoeverre zijn professionals tevreden over het werken met de meldcode?
- Welke acties voeren professionals uit bij (vermoedens van) kindermishandeling?
- In hoeverre zijn professionals geschoold in het werken conform de meldcode?
- In hoeverre verschillen diverse beroepsgroepen van elkaar als het gaat om de beschikking over, de waardering van, het gebruik van en hun scholing in de meldcode?
- Welke aanbevelingen zijn er te doen voor beter en structureler gebruik van de meldcode?

2 Onderzoeksverantwoording

2.1 Doelgroep

Het onderzoek richt zich op professionals in organisaties die in aanraking komen met kinderen en gezinnen. Deze organisaties hebben betrekking op de sectoren gezondheidszorg, onderwijs, welzijn en sport, jeugdzorg en rechtsorde. In het onderstaande overzicht is de doelgroep weergegeven.

1 | *Sectoren en professionals van organisaties*

sector	professionals en organisaties
• gezondheidszorg	huisartsen, consultatiebureauartsen, ziekenhuisartsen, jeugdartsen, kinderartsen, tandartsen, verloskundigen, kraamverzorgenden, verpleegkundigen, fysiotherapeuten, psychiaters en psychologen.
• onderwijs	medewerkers in het primair en voortgezet onderwijs.
• welzijn en sport	medewerkers maatschappelijk werk, jongerenwerk, kinderdagverblijf, gastouderbureau, peuterspeelzaal en sportorganisaties.
• jeugdzorg en rechtsorde	medewerkers jeugdzorg, gehandicaptenzorg, politie en (ortho)pedagogen.

2.2 Onderzoeksmethode

De manier van dataverzameling is afgestemd op de doelgroepen. Daarvoor zijn vier verschillende vormen ingezet, namelijk schriftelijk, internet, telefonisch en panel.

De doelgroepen in de *gezondheidszorg en jeugdzorg* zijn benaderd via schriftelijk onderzoek in combinatie met internetonderzoek. Deze professionals hebben de vragenlijst dus zelf ingevuld zonder tussenkomst van een enquêteur. Ze ontvingen een introductiebrief die, op officieel briefpapier van het ministerie voor Jeugd en Gezin gedrukt, door Veldkamp is verzonden. In deze brief is voor het invullen van de vragenlijst op internet een link opgenomen. Men kreeg dus de mogelijkheid om de vragenlijst ook via internet in te vullen. Tezamen met de introductiebrief stuurden wij een schriftelijke vragenlijst mee. In principe verzochten wij aan deze groep de vragenlijst op internet in te vullen, maar als alternatief werd aan hen de mogelijkheid geboden om de vragenlijst op papier in te vullen. Het grote voordeel van deze methode is dat respondenten de tijd kunnen nemen voor het invullen van de vragenlijst en het invulmoment uit kunnen kiezen

dat hen het beste schikt. De hybride vorm levert de beste resultaten bij een doelgroep die het over het algemeen heel druk heeft en moeilijk bereikbaar is.

De meest efficiënte benaderingswijze voor de *professionals in het onderwijs en rechtsorde* was via ons accesspanel dat wij delen met ons zusterinstituut TNS NIPO. Deelnemers uit het panel vullen een digitale vragenlijst thuis offline in op hun eigen computer. Net als bij een schriftelijke vragenlijst worden gegevens verstrekt zonder tussenkomst van een enquêteur. Het totale accesspanel bestaat momenteel uit circa 200.000 personen.

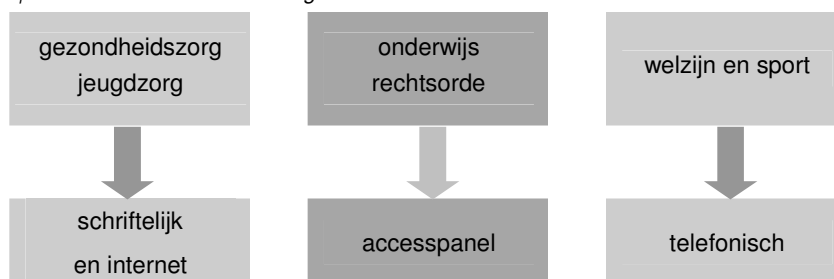
De respondenten in het panel zijn via traditionele onderzoeksmethoden geworven (schriftelijk, mondeling en telefonisch), het is dus geen internetpanel. Hierdoor zijn de kwaliteit en de representativiteit van het panel gewaarborgd. Er is daarbij extra geworven onder groepen waar het computerbezit relatief lager ligt, zoals onder ouderen of lager opgeleiden, om verzekerd te zijn van een socio-demografisch evenwichtige opbouw van het panel.

In het panel treffen we ruim 4.000 personen aan die werkzaam zijn in het primair of voortgezet onderwijs en circa 150 personen die in een executieve functie werken bij de politie.

Tot slot zijn de organisaties in *welzijn en sport* via telefonisch onderzoek benaderd. De organisaties zijn veelal klein. Daarbij komt dat de bereidheid om deel te nemen aan onderzoek redelijk goed genoemd kan worden.

Navolgend een samenvatting van de onderzoeksmethoden.

2 | Methode van dataverzameling voor de sectoren

2.3 Steekproefomvang

Voor het bepalen van de omvang van de steekproef moet rekening worden gehouden met een aantal zaken. In de eerste plaats is dat de betrouwbaarheid van de meting. Het betrouwbaarheidsniveau zegt iets over de mate waarin de onderzoeksuitkomst representatief is voor de populatie. Naarmate de gevolgen die worden verbonden aan de uitkomsten van onderzoek ingrijpender zijn, kiest men voor een hoger betrouwbaarheidsniveau. Een betrouwbaarheidsniveau van 95% is gebruikelijk bij onderzoek.

Daarnaast is er het criterium van de nauwkeurigheid van de meting. Deze neemt toe naarmate er meer personen worden ondervraagd, oftewel bij een hogere nauwkeurigheid zullen de resultaten van het onderzoek dichterbij de werkelijkheid liggen. We hebben de nauwkeurigheid

(steekproefmarges) voor een aantal steekproefgroottes in een tabel geplaatst. Hierbij is een fictief aandeel professionals dat een meldcode gebruikt op 30% gesteld.

3 | Steekproefmarges wanneer 30% van de professionals een meldcode gebruikt, aangegeven voor verschillende groottes van de steekproef (95% betrouwbaarheid)

	steekproefmarge	standaarddeviatie
<i>steekproefgrootte</i>		
n=100	tussen 21,0% en 39,0%	9,0%
n=200	tussen 23,6% en 36,4%	6,4%
n=300	tussen 24,8% en 35,2%	5,2%
n=400	tussen 25,5% en 34,5%	4,5%
n=500	tussen 26,0% en 34,0%	4,0%

leesvoorbeeld

Wanneer 300 professionals worden ondervraagd, van wie 30% aangeeft over een meldcode te beschikken, dan ligt volgens de regels van de statistiek het werkelijke percentage – wanneer we alle professionals in de populatie zouden ondervragen – tussen de 24,8% en 35,2%. Dat wil zeggen de schatting zal maximaal 5,2% afwijken van het werkelijke percentage in de populatie (en de steekproefmarge is $2 \times 5,2\% = 10,4\%$). Tweehonderd professionals extra ondervragen (n=500) brengt de afwijking terug naar 4,0%.

Voor dit onderzoek is een nauwkeurigheid of afwijking van 4,0% per sector als uitgangspunt genomen. Dat brengt de na te streven netto steekproefgrootte op n=500 per sector, in totaal dus n=2.000 professionals. Deze omvang voorziet in de mogelijkheid per sector onderscheid te maken tussen de verschillende subgroepen.

2.4 Steekproefsamenstelling

De bruto steekproefsamenstelling is verzorgd door Veldkamp. Voor de doelgroepen die op schriftelijke wijze of via internet zijn gaan participeren in het onderzoek is het uiterst belangrijk over persoonlijke correspondentiegegevens te beschikken. De introductiebrief is op naam verzonden. Zouden we dit niet doen, dan gaat dit ten koste van de respons.

Voor de professionals die werkzaam zijn in de gezondheidszorg hebben wij een gepersonaliseerde steekproef aangekocht bij Dendrite International, een gespecialiseerd bureau. Dit bureau beschikt over gegevens van professionals in allerlei medische beroepen. In totaal is een steekproef samengesteld bestaande uit bruto n=2.400 personen (200 professionals per subdoelgroep).

De professionals die werkzaam zijn in de sector onderwijs en rechtsorde zijn afkomstig uit ons accesspanel. Van de personen in het onderwijs weten we of ze werkzaam zijn in het primair onderwijs of het voortgezet onderwijs. In totaal zijn bruto n=750 personen werkzaam in het onderwijs benaderd. Voor rechtsorde ofwel personen die in een executieve functie werkzaam zijn bij de politie is een screening uitgevoerd. In totaal konden we bruto n=154 politiemensen benaderen voor het onderzoek.

Voor het benaderen van de professionals in de sector Jeugdzorg hebben we geput uit gegevens van het ministerie voor Jeugd en Gezin. Onder alle bureaus Jeugdzorg zijn vragenlijsten uitgezet. Voor het benaderen van (ortho)pedagogen is de hulp ingeroepen van de Nederlandse Vereniging van Pedagogen en Onderwijskundigen (NVO). Deze vereniging heeft een e-mail uitgestuurd naar haar leden. Een vergelijkbare procedure is gevolgd via de Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN) voor het benaderen van professionals die werkzaam zijn in de gehandicaptenzorg. Alleen zijn daar geen e-mails uitgestuurd, maar is een oproep op de website en in de nieuwsbrief geplaatst.

Voor de sector welzijn en sport hebben we een goed kader gehad aan de bestanden van de Kamers van Koophandel. Voor ruim anderhalf miljoen organisaties en verenigingen zijn gegevens beschikbaar. Aan alle inschrijvingen is een code toegekend waarmee de activiteit wordt aangeduid, de zogenaamde Bedrijfsindeling Kamers van Koophandel (BIK). Op grond hiervan kunnen organisaties en verenigingen worden geselecteerd die tot de eerder genoemde deelgebieden behoren. Daarmee is een bruto steekproef samengesteld met ruim 1.500 organisaties.

2.5 Vragenlijst

De vragenlijst is opgesteld door het ministerie voor Jeugd en Gezin, in overleg met Veldkamp. De invulduur bedraagt circa vijf minuten.

Voor schriftelijk onderzoek is de kwaliteit en professionaliteit van de vragenlijst van invloed op de respons. Het onderzoek is gebaat bij een kwalitatief goede en mooie vragenlijst. Om die reden is de vragenlijst door Veldkamp voorzien van een voor professionele druk geschikte lay-out (quarkxpress), waarbij we gebruik maakten van beperkt kleurgebruik. De vragenlijst is vervolgens in kleur geproduceerd door een drukkerij.

De vragenlijst is tevens geprogrammeerd zodat deze geschikt is voor afname via internet en via de telefoon. De internetvragenlijst draaide op de server van TNS NIPO/Veldkamp. Een speciale link verschaft toegang tot deze vragenlijst.

De vragenlijst is als bijlage bij deze rapportage opgenomen.

2.6 Uitvoering van het onderzoek

De uitvoering van het onderzoek heeft plaatsgevonden in de periode van 5 februari 2008 tot en met 21 maart 2008.

Voor de professionals in de gezondheidszorg is op 8 februari een schriftelijke vragenlijst met bijbehorende introductiebrief aan bruto 2.400 personen verstuurd. Tegelijkertijd is de vragenlijst op internet geplaatst zodat men er ook voor kon kiezen om de vragenlijst digitaal in te vullen.

Circa twee weken na de start van het veldwerk (22 februari) is een reminder verzonden, waarmee het onderzoek opnieuw onder de aandacht is gebracht.

Het telefonisch onderzoek dat is ingezet voor de professionals die werkzaam zijn in de sector welzijn en sport heeft gelopen van 5 februari tot en met 22 februari. In totaal zijn bruto ruim 1.600 organisaties telefonisch benaderd. Omdat het aantal telefonische gesprekken met professionals die werkzaam zijn bij de peuterspeelzalen en maatschappelijk werk enigszins tegenviel, is besloten de schriftelijke vragenlijst extra uit te zetten onder circa 250 professionals binnen deze beroepsgroepen. De adressen daarvoor zijn aangeleverd door de koepelorganisatie MO-groep.

In het accesspanel TNS NIPObase zijn 900 professionals benaderd. Van hen zijn er 750 werkzaam in het primaire en voortgezet onderwijs en 150 werkzaam in een executieve functie bij de politie.

Aan alle bureaus Jeugdzorg is een brief verzonden met daarbij het verzoek om twintig bijgeleverde schriftelijke vragenlijsten te verspreiden onder de medewerkers. In totaal zijn zodoende 360 vragenlijsten verspreid. Daarnaast zijn door de Nederlandse Vereniging van Pedagogogen en Onderwijskundigen (NVO) via e-mail 400 leden benaderd met een verzoek om deel te nemen aan het onderzoek. En tot slot heeft de Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN) een oproep op haar website geplaatst en in haar nieuwsbrief opgenomen.

Uiteindelijk hebben 2.136 professionals in het onderzoek geparticipeerd. De totale respons ligt daarmee op 36%. Onderstaand is het overzicht opgenomen.

4 | Responsoverzicht

	Welzijn en sport		Gezondheidszorg		Onderwijs Rechtsorde		Jeugdzorg	
	(telefonisch/schrift.)		(schriftelijk/internet)		(accesspanel)		(schriftelijk/internet)	
	abs.		abs.		abs.		abs.	
• bruto steekproef	1.891		2.400		900		760	
• af: oneigenlijke non-respons ¹⁾	868		31					
• effectief benaderd	1.023	100%	2.369	100%	900	100%	760	100%
• non-respons, waarvan....	479	47%	1.637	69%	306	34%	494	65%
	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓	↓
• onbereikbaar	85	8%	-	-	-	-	-	-
• weigering	394	39%	1.637	69%	306	34%	494	65%
• respons	544	53%	732	31%	594	66%	266	35%

¹⁾ oneigenlijke non-respons in de betekenis van onjuist telefoonnummer of adres, buiten doelgroep, stratificatie bereikt of geblokkeerd (blacklist)

De doelgroep rechtsorde is in het bovenstaande overzicht opgenomen bij het onderwijs omdat het in hetzelfde dataverzamelingsinstrument heeft meegedraaid (accesspanel). In de beschrijving van de steekproef is de doelgroep rechtsorde echter bij jeugdzorg gevoegd. Hier wordt in de volgende paragraaf op ingegaan.

2.7 Steekproef

In het onderzoek zijn drieëntwintig verschillende beroepsgroepen ondervraagd, verdeeld over de vier sectoren gezondheidszorg, onderwijs, welzijn en sport, en jeugdzorg en rechtsorde. De keuze voor deze beroepsgroepen is gemaakt omdat ze allemaal in aanraking komen met kinderen en ouders, wat hen in de gelegenheid stelt om kindermishandeling te signaleren.

De netto steekproef met 2.136 professionals is als volgt verdeeld:

5 | Verdeling netto steekproef naar sectoren

	steekproef
	abs.
• gezondheidszorg	732
• onderwijs	487
• welzijn en sport	544
• jeugdzorg en rechtsorde	373
Totaal	2.136

Voor de sector jeugdzorg en rechtsorde zijn wat minder enquêtes gerealiseerd dan aanvankelijk de bedoeling was. We streefden immers naar netto 500 professionals per sector. Een wat lagere steekproefgrootte binnen de sector jeugdzorg en rechtsorde leidt ertoe dat de nauwkeurigheid van de resultaten wat afneemt, namelijk van 4% naar circa 4,5%.

Verder dient vermeld te worden dat in de rapportage resultaten worden vermeld voor specifieke professionals uit de sectoren. Een steekproefgrootte van 50 personen beschouwen wij als minimum om statistisch verantwoorde uitspraken te doen. In dergelijke gevallen ligt de nauwkeurigheid op circa 10% (bij 95% betrouwbaarheid).

Tot slot bezit de doelgroep met medewerkers van bureau Jeugdzorg een aparte positie voor wat betreft het onderwerp meldcodes kindermishandeling. Niet alle vragen in het onderzoek sluiten goed aan bij hun situatie, waardoor de resultaten van deze groep professionals met enige voorzichtigheid moeten worden geïnterpreteerd.

2.7.1 Weging

Omdat we uitspraken doen voor de totale steekproef en voor de vier afzonderlijke sectoren, terwijl het aantal personen per beroepsgroep niet even groot is, is het gebruikelijk om ze allemaal een gelijke stem of aandeel te geven. Anders zouden beroepsgroepen die in grotere getale in de steekproef aanwezig zijn een zwaardere stem hebben. Er zijn bijvoorbeeld bijna twee keer zoveel huisartsen als ziekenhuisartsen ondervraagd. Dit is gecorrigeerd via een weging.

6 | De verdeling en weging van de professionals in het onderzoek

	ongewogen steekproef (n=2.136)		gewogen steekproef (n=2.136)
	abs.	%	%
<i>gezondheidszorg</i>			
• huisarts	73	3	2
• consultatiebureauarts	61	3	2
• ziekenhuisarts	38	2	2
• jeugdarts	81	4	2
• kinderarts	86	4	2
• psychiater	55	3	2
• fysiotherapeut	51	2	2
• verloskundige	86	4	2
• psycholoog	76	4	2
• tandarts	66	3	2
• kraamverzorgende	27	1	2
• verpleegkundige	32	2	2
			25%
<i>onderwijs</i>			
• medewerkers primair onderwijs	237	11	12
• medewerkers voortgezet onderwijs	250	12	12
			25
			25%
<i>welzijn en sport</i>			
• peuterspeelzaal	67	3	4
• maatschappelijk werk	53	3	4
• kinderdagverblijf	203	10	4
• jongerenwerk	56	3	4
• gastouderbureau	57	3	4
• sportorganisatie of sportvereniging	108	5	4
			25%
<i>jeugdzorg en rechtsorde</i>			
• medewerker bureau Jeugdzorg	141	7	6
• (ortho)pedagoog	92	4	6
• gehandicaptenzorg	33	2	6
• politie	107	5	6
			25%

3 Achtergronden

3.1 Inleiding

In dit hoofdstuk geven we een overzicht van enkele kenmerken van de ondervraagde professionals. Daarbij gaat het om geslacht, leeftijd en het aantal jaar dat men werkzaam is in de huidige functie.

3.2 Geslacht en leeftijd

Van de totale groep ondervraagden is een derde man (33%) en tweederde vrouw (67%). In het onderwijs zijn wat meer mannen ondervraagd (43%) en bij welzijn en sport juist wat meer vrouwen (73%). De helft van de ondervraagden is 45 jaar en ouder (50%). In de gezondheidszorg zijn wat meer ouderen ondervraagd (59%, 45+ jaar) en in welzijn en sport wat minder ouderen (40%, 45+ jaar). Geslacht en leeftijd van de ondervraagden zijn in de onderstaande tabel weergegeven.

7 | Geslacht en leeftijd professionals

	totaal	gezondheids- zorg	onderwijs	welzijn en sport	jeugdzorg en rechtsorde
<i>geslacht</i>	%	%	%	%	%
• man	33	32	43	27	30
• vrouw	67	68	57	73	70
<i>leeftijd</i>					
• 18 t/m 34 jaar	24	13	24	27	34
• 35 t/m 44 jaar	25	27	21	32	22
• 45 t/m 54 jaar	34	37	34	31	35
• 55 t/m 64 jaar	16	22	21	9	10
• geen informatie	*	1	-	*	-

3.3 Werkervaring

De professionals die zijn ondervraagd in het onderzoek hebben gemiddeld 12 jaar werkervaring in hun huidige functie. In de gezondheidszorg is het aantal ervaringsjaren in de huidige functie groter (gem. 16 jaar) dan in welzijn en sport (gem. 9 jaar) of in jeugdzorg en rechtsorde (gem. 9 jaar).

8 | Aantal jaar werkervaring huidige functie

	totaal	gezondheids- zorg	onderwijs	welzijn en sport	jeugdzorg en rechtsorde
<i>werkervaring</i>	%	%	%	%	%
• t/m 5 jaar	36	20	37	40	45
• 6 t/m 10 jaar	25	19	21	33	27
• 11 t/m 20 jaar	19	28	14	18	16
• meer dan 20 jaar	21	33	29	9	12
gemiddeld	12 jr.	16 jr.	13 jr.	9 jr.	9 jr.

4 Beschikken over een meldcode kindermishandeling

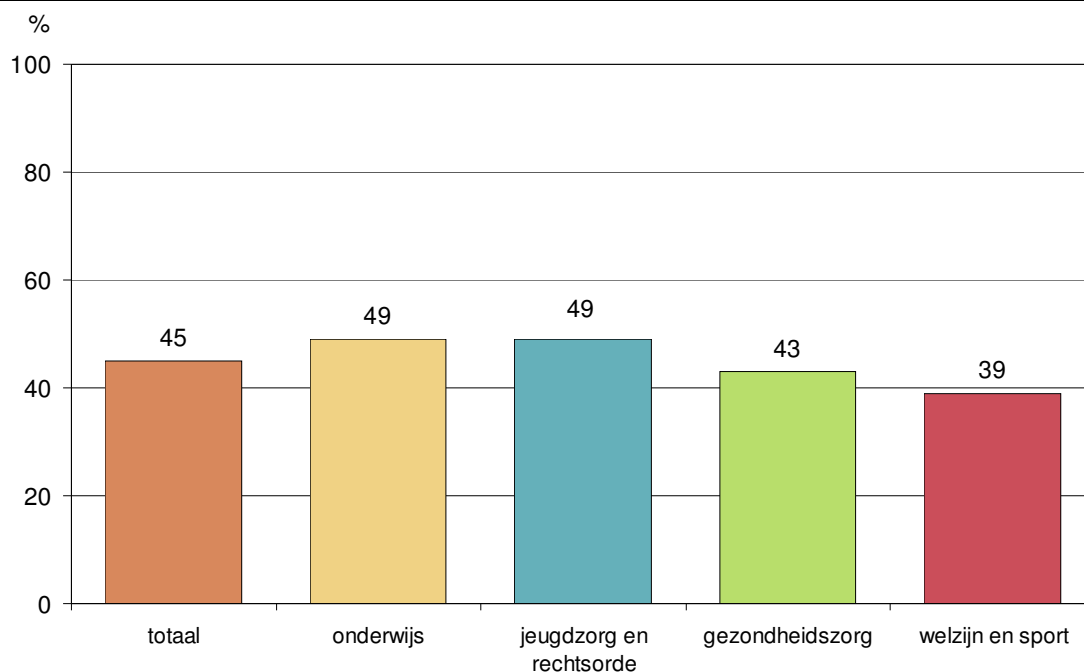
4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk besteden we aandacht aan de mate waarin de professionals uit de verschillende sectoren beschikken over een meldcode kindermishandeling. Vervolgens bekijken we door wie deze meldcode kindermishandeling is opgesteld. En tot slot wordt inzicht geboden in de intentie die er bestaat om in het komende jaar een meldcode kindermishandeling in te voeren, bij professionals die niet over een meldcode beschikken.

4.2 Beschikking meldcode

Aan professionals die met kinderen en ouders werken, is gevraagd in hoeverre hun organisatie beschikt over een meldcode kindermishandeling. Iets minder dan de helft van de ondervraagde organisaties beschikt over een meldcode kindermishandeling (45%).

9 | Beschikking meldcode kindermishandeling (% wel)

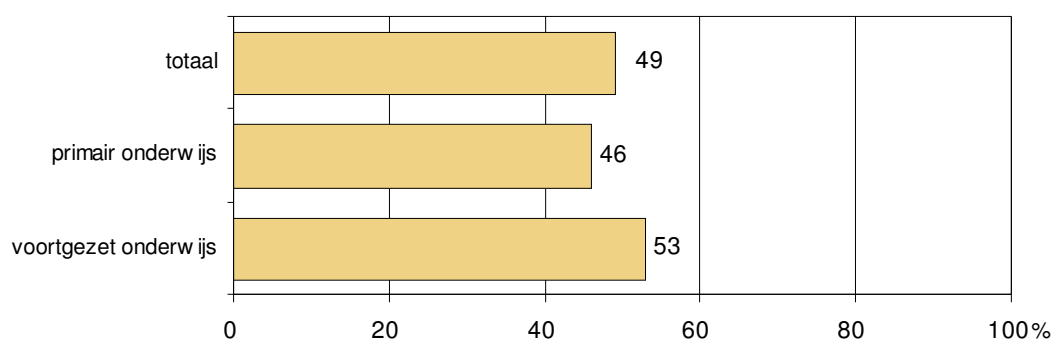

In het onderwijs en bij jeugdzorg en rechtsorde komt de meldcode wat vaker voor (49%) en in de sector welzijn en sport minder vaak (39%). Een derde van de ondervraagde professionals

geeft aan dat hun organisatie niet over een meldcode beschikt (33%). Daarbij valt het op dat twee op de tien professionals hier geen idee van hebben (22%). In het onderwijs zijn dat zelfs vier van de tien professionals (41%).

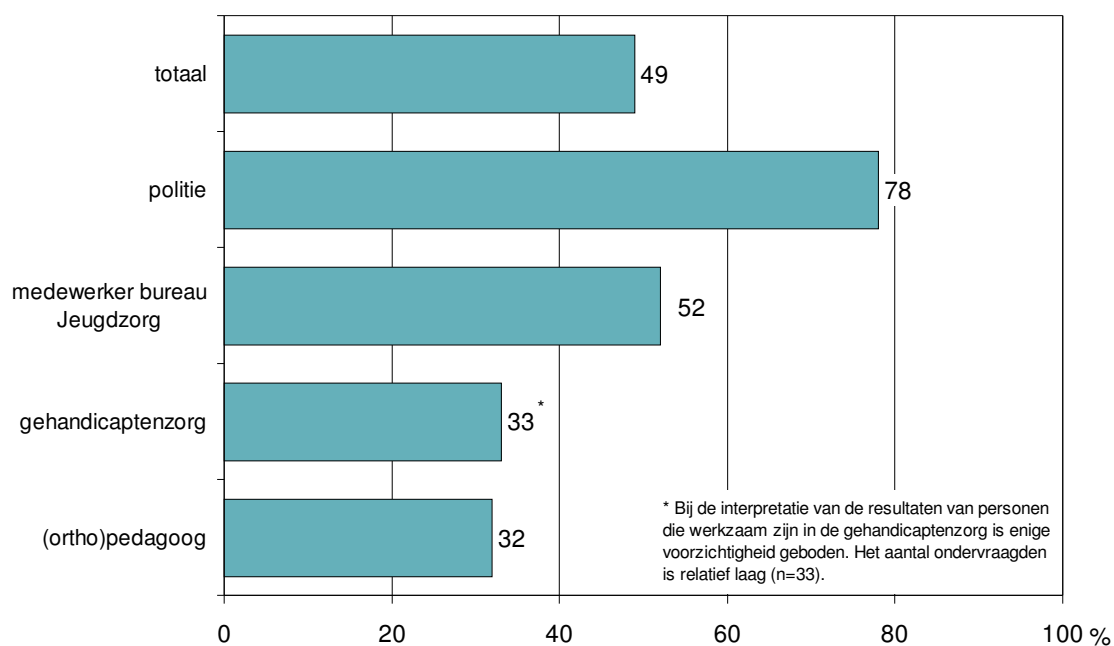
Vervolgens hebben we gekeken naar de verschillen tussen de beroepsgroepen in de vier sectoren. Het voortgezet onderwijs beschikt wat vaker over een meldcode kindermishandeling (53%).

10 | Beschikking meldcodes kindermishandeling onderwijs (% wel)

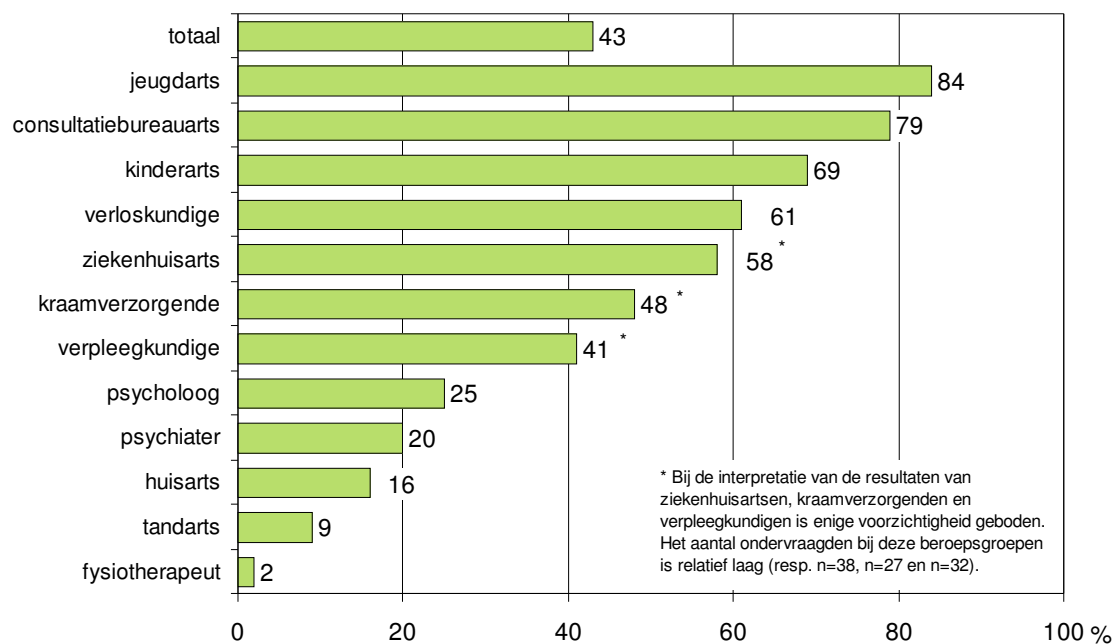
In de sector jeugdzorg en rechtsorde beschikt de politie het vaakst over een meldcode kindermishandeling (78%). Op afstand volgen de ondervraagde medewerkers van bureau Jeugdzorg (52%). Minder goed scoren de beroepsgroepen in de gehandicaptenzorg (33%) en in de (ortho)pedagogie (32%).

11 | Beschikking meldcode kindermishandeling jeugdzorg en rechtsorde (% wel)

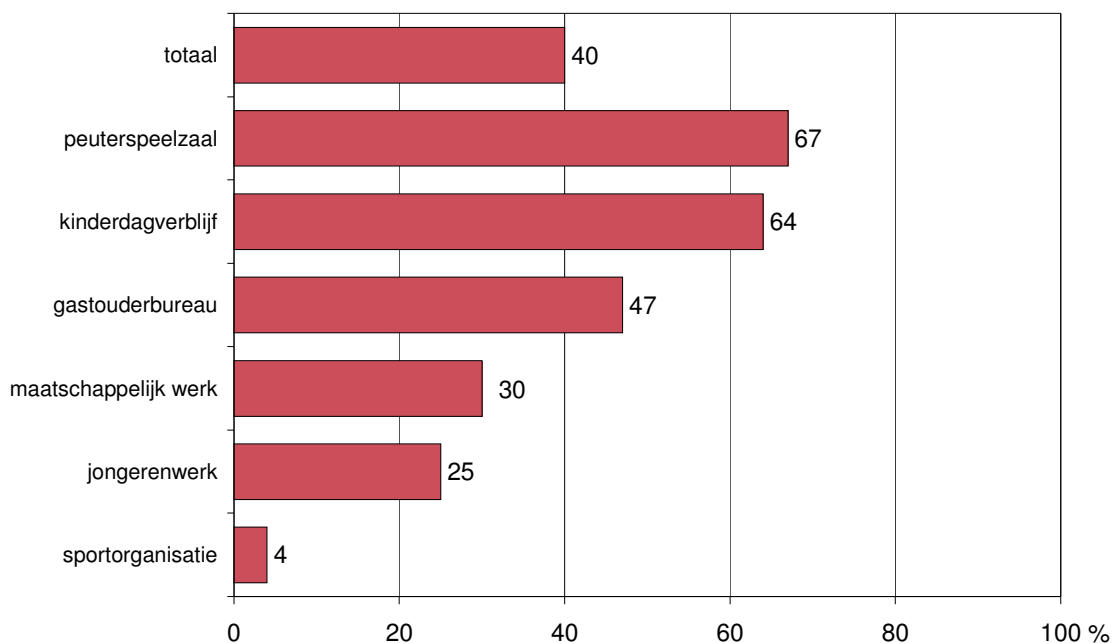
In de sector gezondheidszorg beschikken jeugdartsen het vaakst over de meldcode kindermishandeling (84%), gevolgd door consultatiebureauartsen (79%) en de kinderartsen (69%). Het valt op dat huisartsen niet vaak beschikken over een meldcode kindermishandeling (16%). Ook de tandarts (9%) en de fysiotherapeut scoren laag (2%).

12 | Beschikking meldcode kindermishandeling gezondheidszorg (% wel)

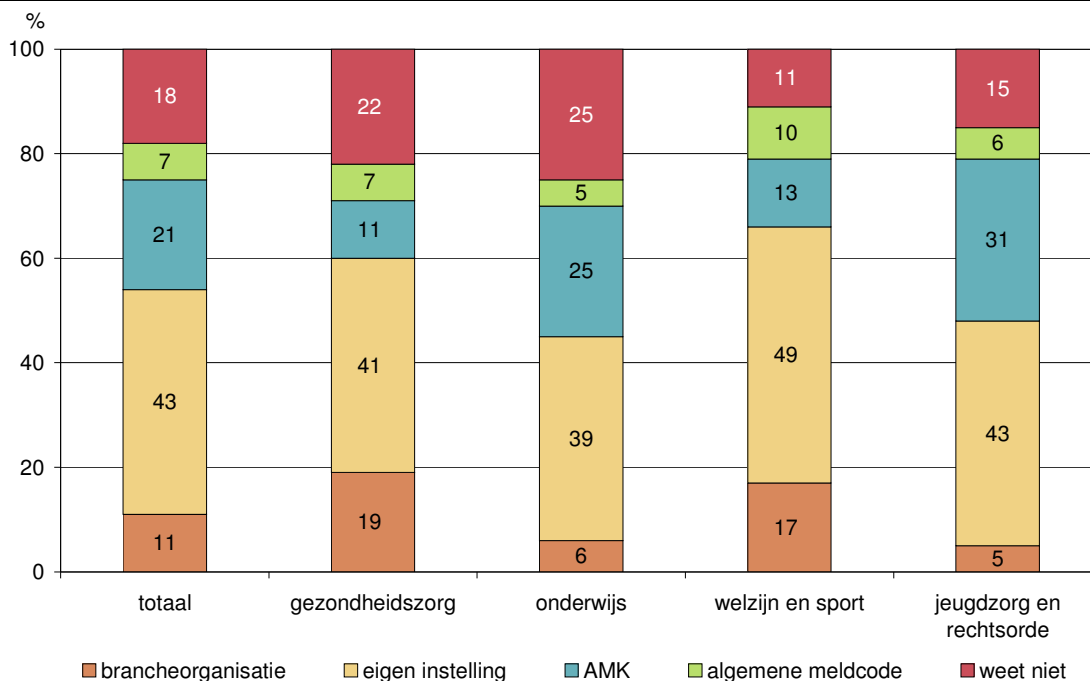
Wanneer we kijken naar beroepen in de sector welzijn en sport, dan zien we dat de peuterspeelzaal (67%) en het kinderdagverblijf (64%) het vaakst beschikken over de meldcode kindermishandeling. Maatschappelijk werk (30%) en jongerenwerk (25%) scoren relatief laag en sportorganisaties geven nauwelijks aan over een meldcode te beschikken (4%).

13 | Beschikking meldcode kindermishandeling welzijn en sport (% wel)

Aan de professionals die over een meldcode beschikken is gevraagd door wie de meldcode kindermishandeling is opgesteld. Bij de meeste instellingen is dat de instelling zelf (43%). Ook wordt relatief vaak genoemd dat de meldcode afkomstig is van het AMK (21%). Een meldcode die is opgesteld door de brancheorganisatie (11%) of het gebruik van een algemene meldcode kindermishandeling (7%) komen niet zo vaak voor.

14 | Opstellers van de meldcode kindermishandeling

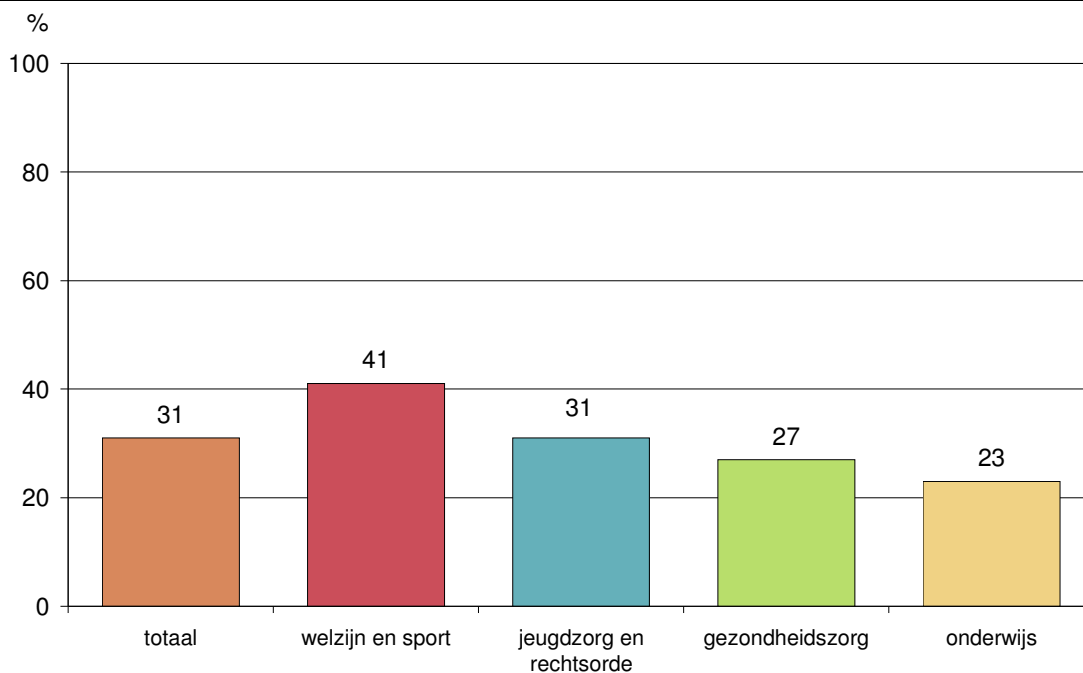

De grafiek maakt duidelijke verschillen tussen de sectoren zichtbaar. In de sectoren gezondheidszorg en welzijn en sport maakt men vaker gebruik van een meldcode die is opgesteld door een landelijke branche- of beroepsvereniging (19% en 17%). En in de sector welzijn en sport is de meldcode tevens vaker opgesteld door de eigen instelling (49%). Het AMK heeft het vaakst een rol gespeeld voor de meldcode in de sector jeugdzorg en rechtorde (31%). Het valt op dat ondervraagde professionals in de sectoren gezondheidszorg en onderwijs vaker niet weten door wie de meldcode kindermishandeling in hun instelling is opgesteld (22% resp. 25%).

4.3 Intentie invoering meldcode

Ongeveer een derde van de ondervraagde professionals van de organisaties die niet beschikken over een meldcode kindermishandeling, spreekt de intentie uit deze in het komende jaar in te voeren (31%). Welzijn en sport, waar de meldcode het minst vaak voorkomt, meldt de grootste intentie (41%) en het onderwijs juist de laagste (23%).

15 | Invoerintentie meldcode kindermishandeling in het komende jaar (basis: beschikt niet over meldcode)

In de sector jeugdzorg en rechtsoorden rapporteren (ortho)pedagogen vaker dat ze het komende jaar een meldcode invoeren (41%), bij bureau Jeugdzorg is deze intentie lager (20%). Ook in de gezondheidszorg bestaan er verschillen tussen de professionals. Kinderartsen en kraamverzorger die niet over een meldcode beschikken, zeggen vaker dat de organisatie deze het komende jaar gaat invoeren (59% en 57%). Bij welzijn en sport is de invoerintentie hoger, maar dat geldt alleen voor welzijn en niet voor sport. Sportorganisaties die niet over een meldcode beschikken (en dat doen ze al nauwelijks) zijn ook vaak niet van plan dat te gaan doen (53% geen intentie). Tot slot geven professionals in het voortgezet onderwijs vaker aan dat er plannen bestaan om de meldcode in te voeren (29%) dan de professionals in het primair onderwijs (17%).

Bij de organisaties die niet over een meldcode beschikken en ook niet van plan zijn deze het komende jaar in te voeren, is gevraagd naar een motivatie. De resultaten zijn in de onderstaande tabel aangegeven.

16 | Redenen om het komende jaar geen meldcode in te voeren

(meer antwoorden mogelijk)	totaal	welzijn en sport	jeugdzorg en rechtsorde	gezondheidszorg	onderwijs
	%	%	%	%	%
• dit heeft voor ons geen prioriteit	37	23	65	40	42
• vanwege privacy, geheimhouding	8	6	10	10	8
• andere reden	59	74	36	52	50
• weet niet	2	-	2	7	-

Het grote aandeel binnen jeugdzorg en rechtsorde dat zegt dat een meldcode geen prioriteit heeft (65%), wordt vrijwel uitsluitend veroorzaakt door (ortho)pedagogen (18% van deze groep) en professionals in de gehandicaptenzorg (42%).

Er wordt overigens relatief vaak een andere reden genoemd om in het komende jaar geen meldcode in te voeren (59%). Uit de open antwoorden daarop blijkt dat deze groep voornamelijk aangeeft dat de meldcode niet van toepassing is omdat ze bijvoorbeeld niet te maken hebben met kindermishandeling (51%).

17 | Andere redenen om het komende jaar geen meldcode in te voeren

	professionals die andere redenen noemen
	%
• de meldcode is niet van toepassing, er is geen reden voor, niet relevant, hebben niet te maken met kindermishandeling	51
• meld het bij een specialist, hulpverlener, andere instelling of AMK	18
• onze instelling bevat al een (andere/eigen) code of omgangsregeling	12
• ik heb geen idee, ik heb er nog nooit over nagedacht	12
• ik meld het bij het AMK	7
• ik ben niet bekend met de meldcode	6

Opvallend is ook het relatief grote aandeel in deze groep dat kennelijk geen officiële meldcode heeft (18%), maar wel een soort afspraak om er melding van te maken, desnoods bij een (andere) specialist, hulpverlener of instelling (waaronder het AMK). In principe kan daaraan ook de groep worden toegevoegd die redelijk vaak zegt dat de instelling al een andere of eigen code of omgangsregeling heeft (12%).

5 Bekendheid, gebruik en waardering meldcode kindermishandeling

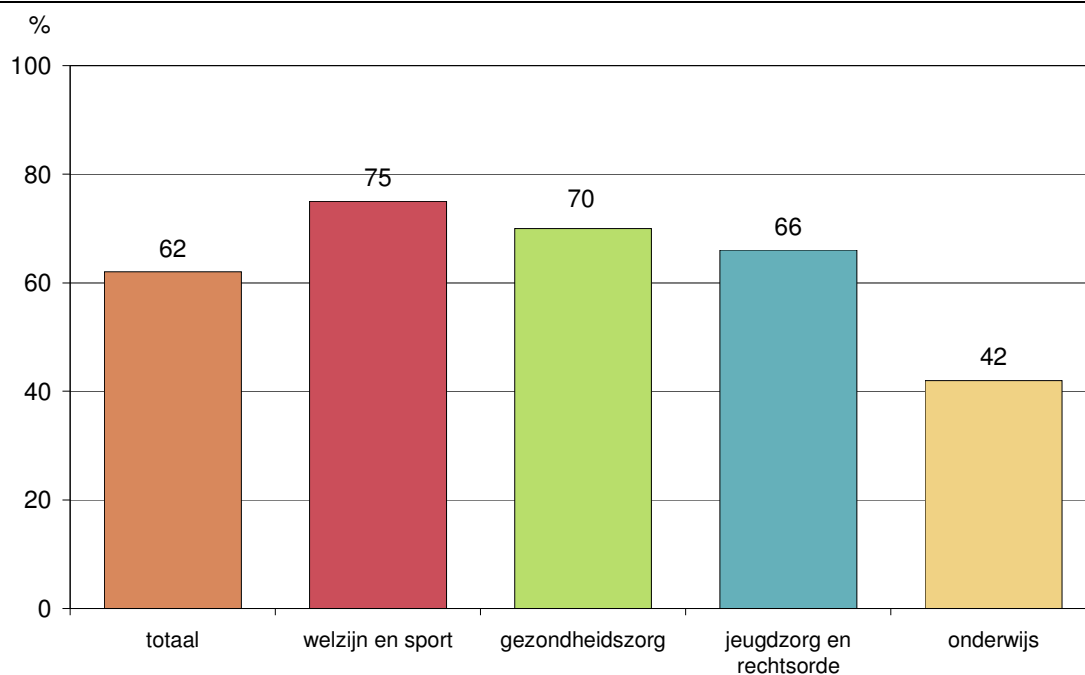
5.1 Inleiding

In het huidige hoofdstuk verkennen we in welke mate de ondervraagde professionals bekend zijn met de beschikbare meldcode kindermishandeling. Daarbij kijken we ook hoe professionals ermee omgaan, dus hoe vaak ze de procedure volgen en hoe ze de meldcode waarderen.

5.2 Bekendheid

Aan de professionals die werken bij een instelling die over de meldcode kindermishandeling beschikt, is gevraagd naar de bekendheid met de inhoud van deze meldcode. Bijna tweederde van de ondervraagde professionals zegt goed bekend te zijn met de inhoud van de beschikbare meldcode kindermishandeling (62%). Bij professionals in de sector welzijn en sport is de bekendheid het grootst (75%), gevolgd door de gezondheidszorg (70%). De sector onderwijs is veel minder bekend met de inhoud (42%).

18 | Bekendheid inhoud meldcode kindermishandeling (% goed bekend)

Uit de resultaten blijken een aantal verschillen tussen de ondervraagde professionals.

In de sector welzijn en sport is de bekendheid met de opgestelde meldcode het grootst bij de peuterspeelzalen (91%) en de kinderdagverblijven (84%). Professionals die werkzaam zijn als gastouder zijn minder vaak goed bekend met de opgestelde meldcode (56%).

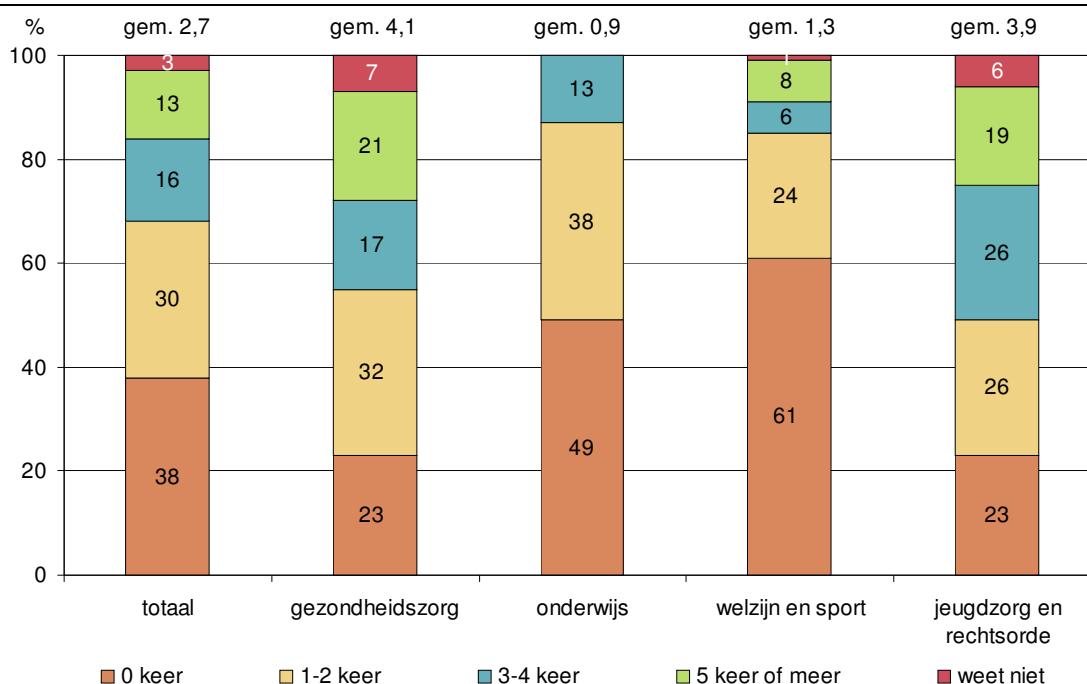
In de gezondheidszorg is de beschikbare meldcode beter bekend bij jeugdartsen (81%) en juist minder goed bekend bij huisartsen (33%) en ziekenhuisartsen (50%). In de sector jeugdzorg en rechtsorde zijn (ortho)pedagogen vaker goed bekend met de meldcode (86%), terwijl professionals bij de politie minder vaak goed bekend zijn met de inhoud van de meldcode (51%).

Er bestaan geen verschillen tussen professionals in het primair en voortgezet onderwijs.

5.3 Gebruik

Aan de professionals die bekend zijn met de meldcode kindermishandeling van hun organisatie is gevraagd hoe vaak men in het afgelopen jaar de procedure uit de meldcode heeft gebruikt. Over het geheel genomen heeft men in het afgelopen jaar de procedure uit de meldcode gemiddeld bijna 3 keer gebruikt (gem. 2,7). In de gezondheidszorg en bij jeugdzorg en rechtsorde heeft men de procedure in de meldcode gemiddeld vaker gebruikt.

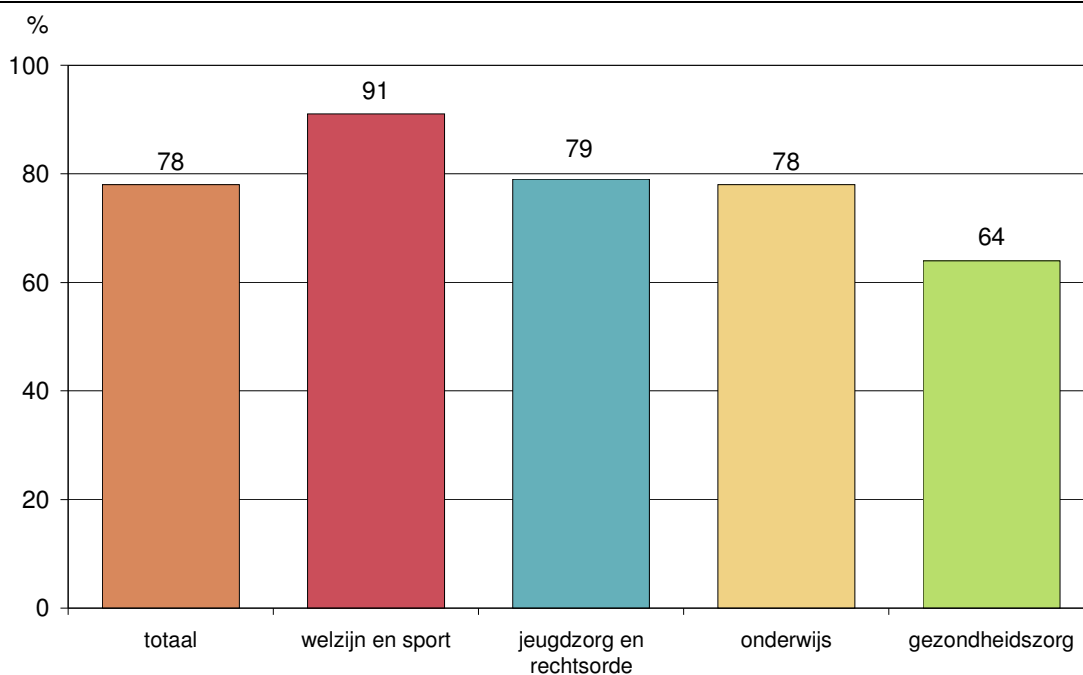
19 | Frequentie gebruik meldcode in het afgelopen jaar (basis: bekend met meldcode)

Er bestaan enkele verschillen tussen de professionals in de sectoren. In de gezondheidszorg melden jeugdartsen vaker het gebruik van de meldcode (gem. 6,5). Bij bureau Jeugdzorg is de meldcode bijna zes keer gebruikt (gem. 5,6). In de sector welzijn en sport heeft maatschappelijk werk de meldcode ook vaker gebruikt (gem. 5,2) en professionals in de kinderdagverblijven en de gastouders juist minder vaak (respectievelijk gem. 0,7 en 0,3).

De vraag is of de professionals bij elk vermoeden van kindermishandeling de procedure uit de opgestelde meldcode kindermishandeling gebruiken. Dit is gevraagd aan professionals die bekend zijn met de meldcode. Een ruime meerderheid van de ondervraagden bevestigt dit (78%), zoals onderstaande grafiek laat zien.

20 | Gebruik meldcode kindermishandeling (% bij elk vermoeden)

In de sector welzijn en sport zeggen professionals het vaakst dat ze bij elk vermoeden van kindermishandeling de procedure uit de meldcode kindermishandeling gebruiken (91%). Op enige afstand volgen de sectoren jeugdzorg en rechtsorde (79%) en het onderwijs (78%). Duidelijk minder vaak gebruikt men in de gezondheidszorg bij elk vermoeden de procedure uit de meldcode (64%).

5.4 Waardering

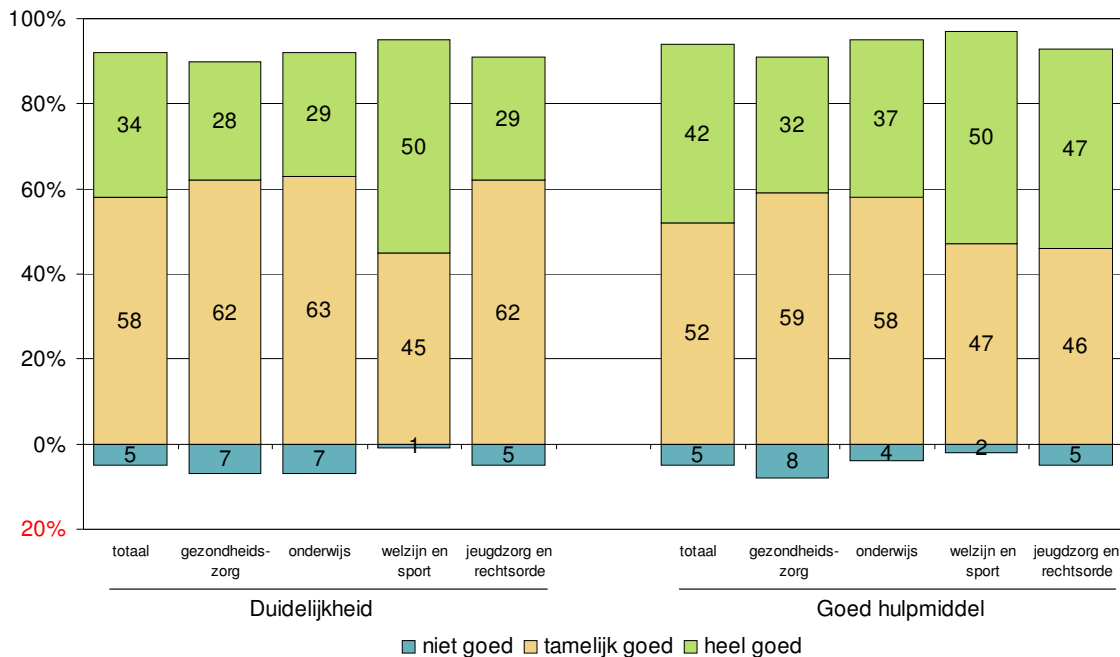
Naast het gebruik van de meldcode is tevens gevraagd naar een oordeel erover. Hiervoor is de duidelijkheid beoordeeld en is de mate aangegeven waarin het een goed hulpmiddel is bij vermoedens van kindermishandeling.

De gebruikers zijn heel tevreden over de beschikbare meldcode. De meeste professionals die bekend zijn met de meldcode vinden deze duidelijk en een goed hulpmiddel bij vermoedens van kindermishandeling (respectievelijk 92% en 94%).

Ondanks de positieve signalen over de meldcode, vinden de professionals in de gezondheidszorg de meldcode wat minder vaak heel duidelijk (28%) in vergelijking tot het totaal (34%). Professionals in welzijn en sport vinden hun meldcode juist vaker heel duidelijk (50%).

Hetzelfde geldt eigenlijk voor de beoordeling als hulpmiddel. Gezondheidszorg is wat minder enthousiast (32% heel goed hulpmiddel) en welzijn en sport juist enthousiaster (50% heel goed hulpmiddel).

21 | Duidelijkheid en goed als hulpmiddel van de meldcode kindermishandeling

Als we kijken naar de verscheidene professionals, dan zien we dat alleen (ortho)pedagogen wat minder vaak aangeven dat ze de meldcode een heel goed hulpmiddel vinden (28%) in vergelijking tot de andere professionals in de sector jeugdzorg en rechtsorde (47%).

6 Acties bij (vermoedens van) kindermishandeling

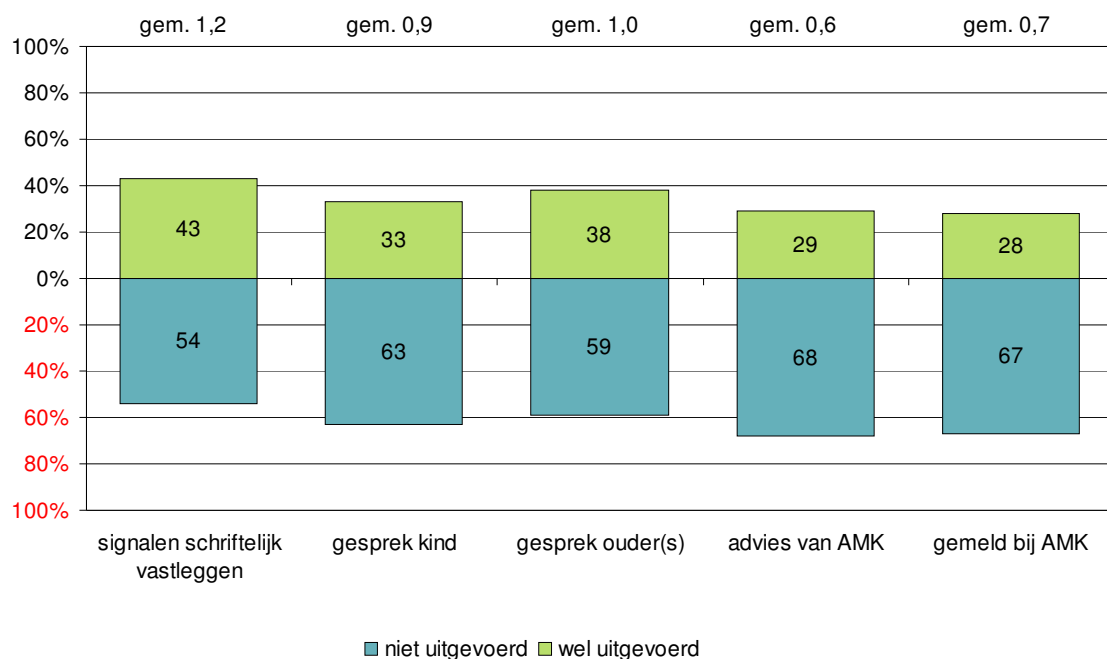
6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk bekijken we de acties die de ondervraagde professionals in de verschillende sectoren uitvoeren bij vermoedens van kindermishandeling. De acties staan los van de beschikbaarheid van een meldcode kindermishandeling en laten zien of vermoedens van kindermishandeling überhaupt opvolging krijgen. Dat kan zijn in het schriftelijk vastleggen van signalen, het voeren van een gesprek met een kind en/of de ouder(s), het inwinnen van advies bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) of het daadwerkelijk melden bij het AMK.

6.2 Acties

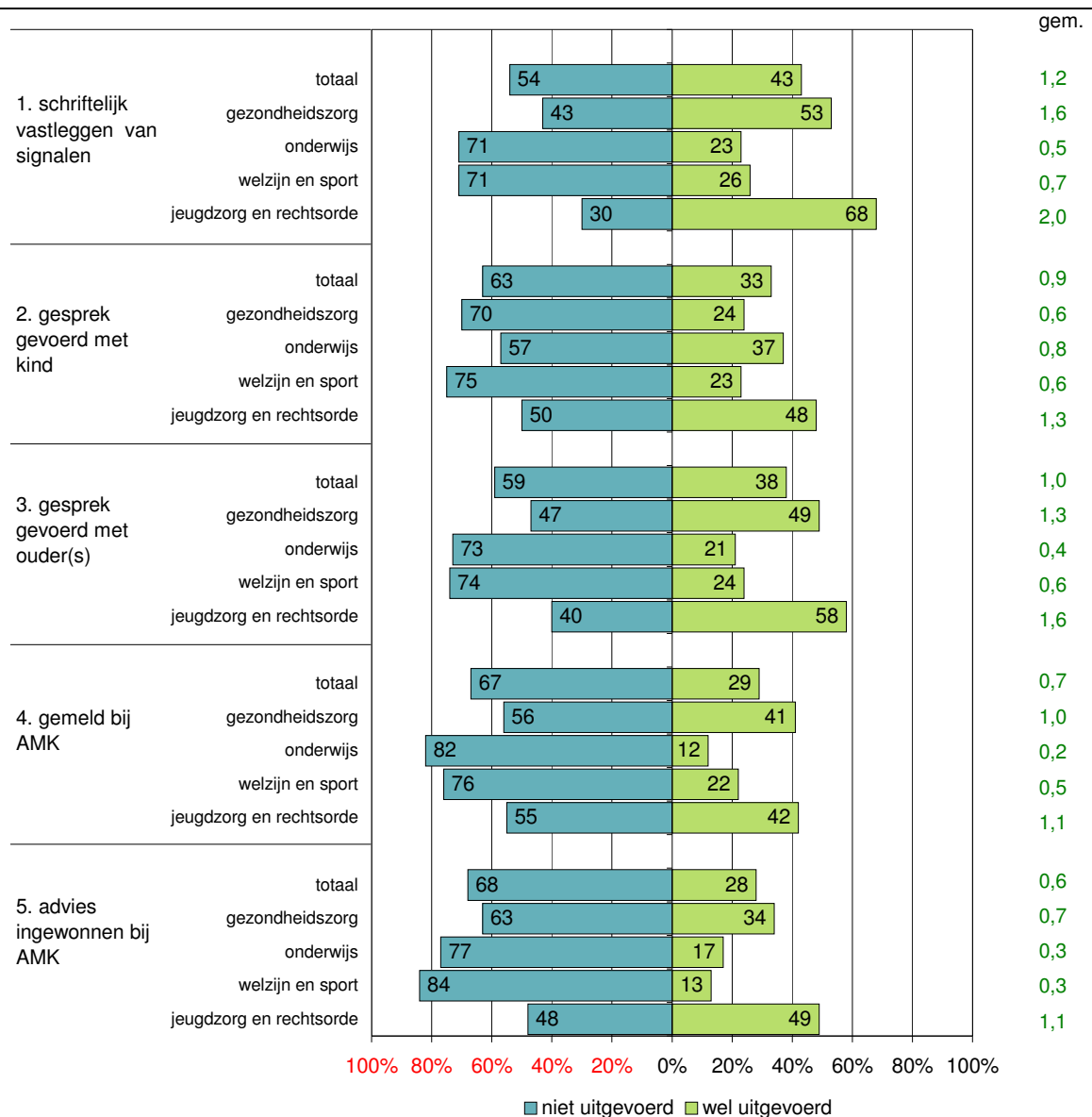
Gevraagd naar de acties, dan geven de meeste professionals aan in het afgelopen jaar geen actie te hebben ondernomen. Professionals die dat wel hebben gedaan, hebben gemiddeld genomen één keer in het afgelopen jaar signalen schriftelijk vastgelegd en een gesprek gevoerd met een ouder.

22 | Acties bij (vermoedens van) kindermishandeling (totale groep)

Professionals in de jeugdzorg en rechtsorde voeren alle voorgelegde acties vaker uit dan professionals die actief zijn in de andere sectoren, met uitzondering van het melden bij het AMK, want daar doet de sector gezondheidszorg niet voor hen onder. In de onderstaande grafiek zijn de verscheidene sectoren van elkaar onderscheiden voor de vijf acties.

23 | Acties bij (vermoedens van) kindermishandeling (naar sector)

In de bovenstaande grafiek valt ook op dat professionals in het onderwijs de meeste acties niet zo frequent uitvoeren, maar wel relatief vaak een gesprek met een kind voeren over vermoedens van kindermishandeling.

Vanzelfsprekend zijn er verschillen tussen de professionals in de sectoren. In de gezondheidszorg springen jeugdartsen, kinderartsen en consultatiebureauartsen eruit voor wat betreft de ondernomen acties. Daarentegen voeren tandartsen, fysiotherapeuten, psychologen en verlos-

kundigen deze acties integraal minder vaak uit. De huisarts wijkt niet af van het gemiddeld aantal uitgevoerde acties, alleen blijkt dat ze minder het AMK inschakelen, voor advies of melding.

In het onderwijs bestaan er geen verschillen tussen professionals die werkzaam zijn in het primair onderwijs of het voortgezet onderwijs.

In de sector welzijn en sport wordt vrij weinig melding gemaakt van de acties, alleen doen professionals in het maatschappelijk werk dat wel vaker dan de andere professionals. Sportorganisaties rapporteren alle acties nagenoeg niet. Peuterspeelzalen leggen signalen ook vaker schriftelijk vast en voeren een gesprek met de ouder(s). Kinderdagverblijven voeren wat minder vaak een gesprek met kind of ouder hierover en hebben minder vaak advies ingewonnen bij het AMK.

Zoals al werd aangegeven springt de sector jeugdzorg en rechtsorde eruit voor wat betreft de uitgevoerde acties. Kijkend naar de specifieke professionals, dan kan dat vooral worden toegeschreven aan medewerkers van bureau Jeugdzorg. (Ortho)pedagogen en medewerkers bij de politie in een executieve functie voeren de acties gemiddeld minder vaak uit.

6.3 Professionals die een meldcode gebruiken

Hiervoor werd getoond dat de meeste professionals in het afgelopen jaar geen actie hebben ondernomen. Dat kan natuurlijk zijn omdat er zich geen situaties hebben voorgedaan met vermoedens omtrent kindermishandeling, maar het is ook mogelijk dat professionals een vermoeden terzijde schuiven omdat ze niet exact weten hoe ze moeten handelen omdat een meldcode ontbreekt. Om deze gedachtegang te onderzoeken, hebben we onderscheid gemaakt tussen professionals die over een meldcode beschikken en de meldcode bij elk vermoeden gebruiken (n=467) en professionals die geen meldcode gebruiken omdat ze daar niet over beschikken (n=1.550). Een aantal is er buiten gelaten omdat die de meldcode niet altijd gebruikt (n=119).

De tabel hieronder laat zien dat professionals die een meldcode gebruiken alle acties gemiddeld vaker hebben uitgevoerd in het afgelopen jaar dan professionals die geen meldcode gebruiken. De meldcode lijkt de acties dus te ondersteunen en te stimuleren, vooral waar het advies van en melding bij het AMK betreft. Professionals die een meldcode gebruiken, hebben dat bijna drie keer vaker gedaan dan professionals die geen meldcode gebruiken.

24 | Acties door professionals die een meldcode gebruiken

	totaal (n=2.136)	gebruik wel meldcode (n=467)	gebruik geen meldcode (n=1.550)
	gem.	gem.	gem.
▪ signalen schriftelijk vastleggen	1,2	1,9	0,9
▪ gesprek met kind	0,9	1,1	0,7
▪ gesprek met ouders	1,0	1,5	0,8
▪ advies van AMK	0,6	1,3	0,5
▪ gemeld bij AMK	0,7	1,1	0,4

7 Scholing en opleiding

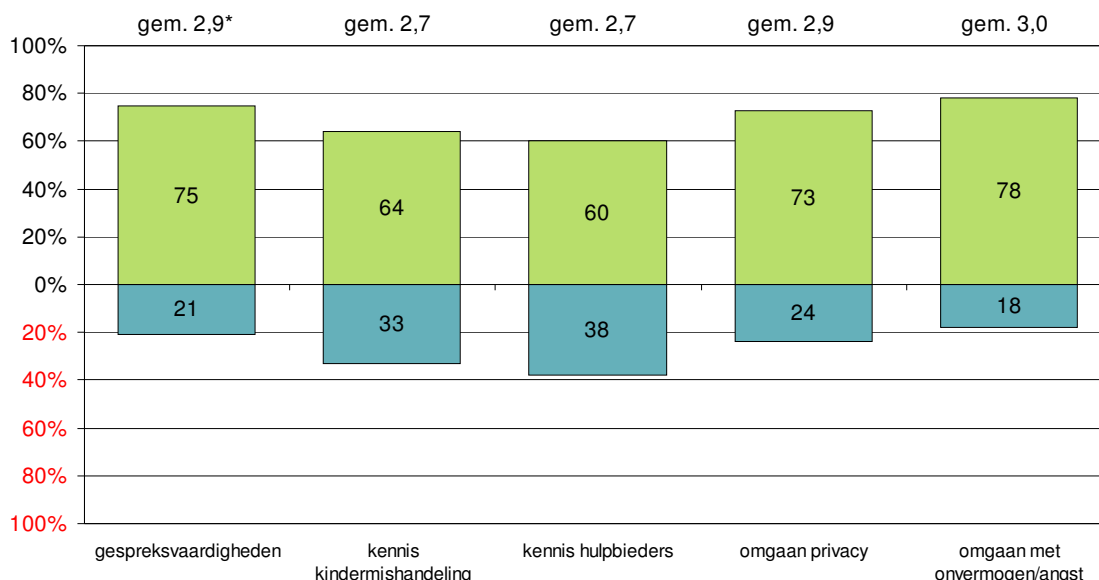
7.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de kennis en vaardigheden die de professionals zeggen te hebben voor het omgaan met kindermishandeling of vermoedens daarvoor. Ook zullen de training en scholing aan bod komen en de behoefte die daarvoor bestaat.

7.2 Kennis en vaardigheden

Aan de professionals is gevraagd hoe goed men toegerust is voor verschillende aspecten van het omgaan met kindermishandeling of vermoedens daarvan. De verschillende elementen zijn in de onderstaande grafiek opgenomen. De vaardigheden worden wat positiever ingeschat (circa 75% goed) dan de kennis van kindermishandeling (64% goed) en de maatschappelijke organisaties die hulp kunnen bieden (60% goed).

25 | Kennis en vaardigheden (totale groep)

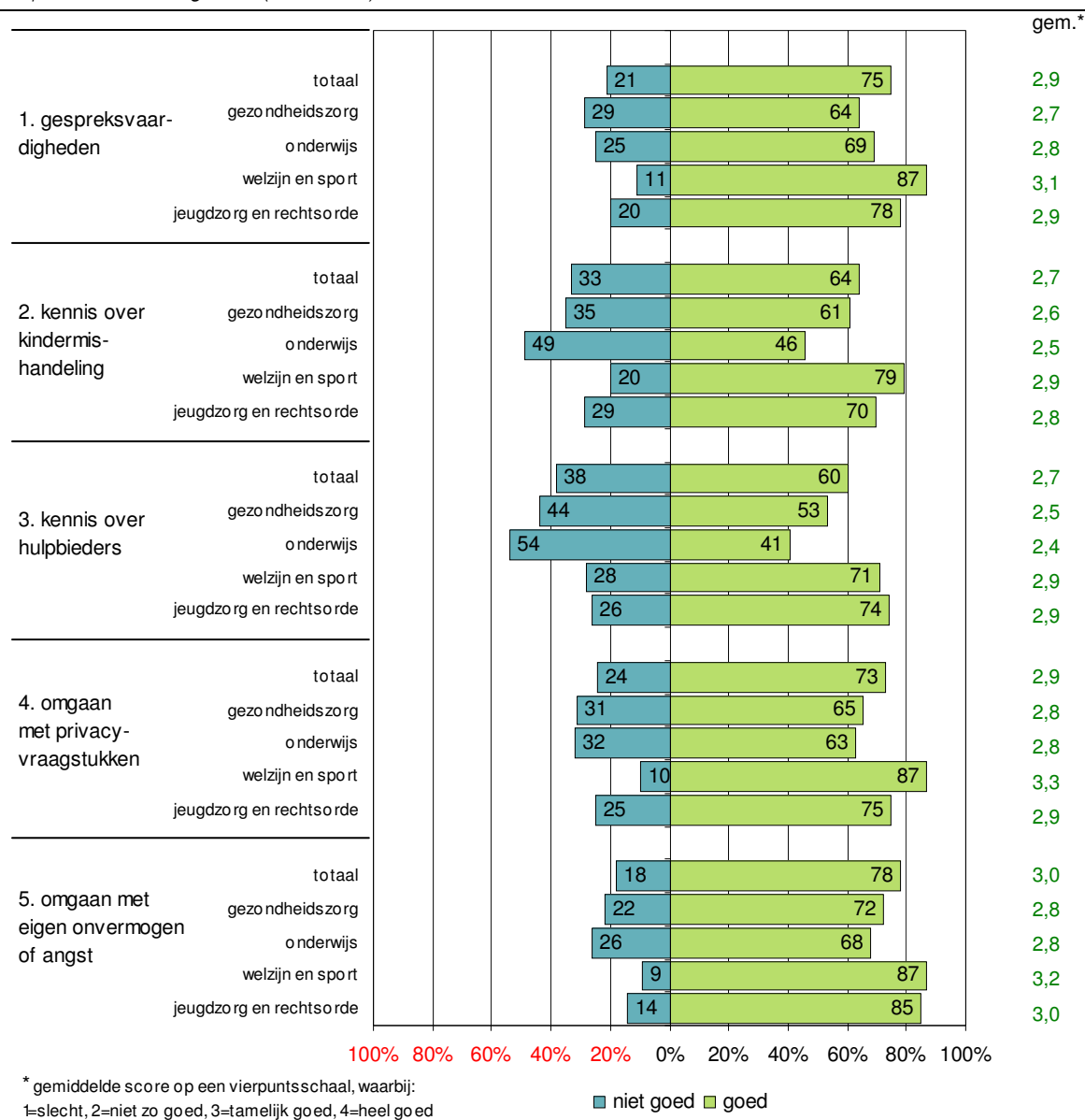
* gemiddelde score op een vierpuntsschaal, waarbij:
1=slecht, 2=niet zo goed, 3=tamelijk goed, 4=heel goed

■ niet goed ■ goed

Onderscheid tussen de vier sectoren is relevant omdat er nadrukkelijke verschillen bestaan. De professionals in de sectoren welzijn en sport schatten hun vaardigheden en kennis nog positie-

ver in en datzelfde geldt voor de sector jeugdzorg en rechtorde. Professionals in het onderwijs zijn wat minder uitgesproken positief over hun kennis over kindermishandeling en over de maatschappelijke organisaties die hulp kunnen bieden. De resultaten zijn weergegeven in de onderstaande grafiek.

26 | Kennis en vaardigheden (naar sector)

Het positieve beeld dat de sector jeugdzorg en rechtsoorde laat zien, wordt vooral veroorzaakt door de professionals die werkzaam zijn bij bureau Jeugdzorg. Voor wat betreft hun vaardigheden en kennis springen ze er naar eigen zeggen positief uit. Professionals in de gehandicaptenzorg zijn wat milder gestemd over hun gespreksvaardigheden (67% goed) en hun omgang met privacyvraagstukken (58% goed).

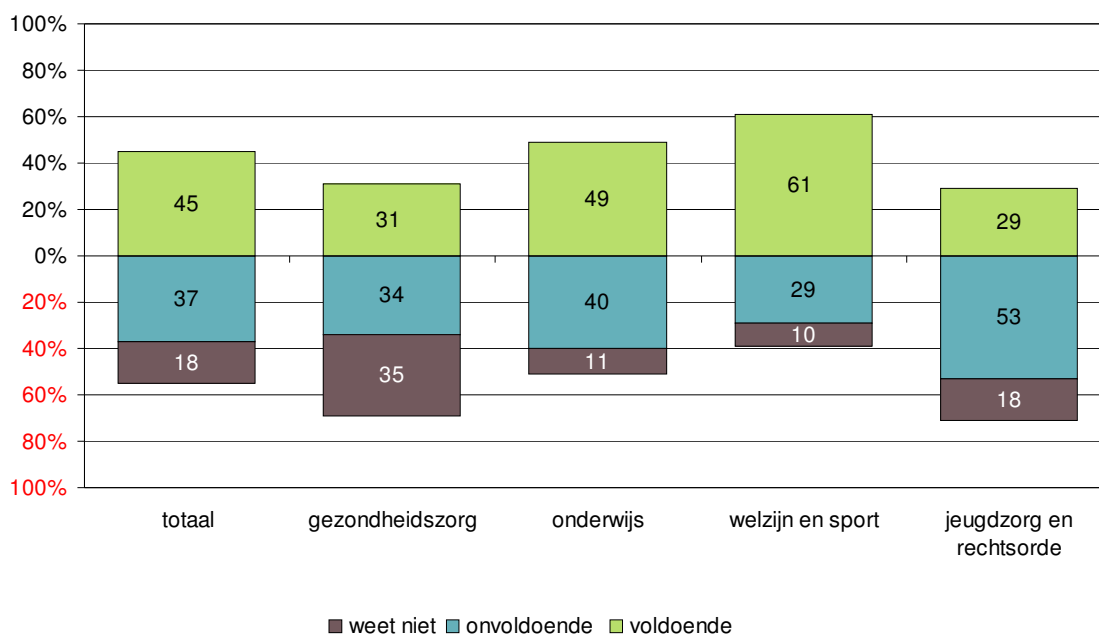
Daarnaast zijn medewerkers van peuterspeelzalen in de sector welzijn en sport opvallend positief over hun kennis op het gebied van kindermishandeling (88% goed) en welke organisaties hulp kunnen bieden (85% goed).

Onder de professionals in de gezondheidszorg zien we ook nadrukkelijke verschillen in hun zelf ingeschatte vaardigheden en kennis. Gespreksvaardigheden worden positiever ingeschat door jeugdartsen (88% goed), psychiaters (78%) en psychologen (75%). Een lagere inschatting treffen we aan bij fysiotherapeuten (47%) en tandartsen (46%). De eigen kennis over kindermishandeling wordt vaker als goed beoordeeld door consultatiebureauartsen (92%), jeugdartsen (100%), en kinderartsen (73%). Fysiotherapeuten (29%), verloskundigen (48%) en tandartsen (36%) achten zich minder vaak goed toegerust in hun kennis over kindermishandeling. De kennis over de maatschappelijke organisaties die hulp kunnen bieden bij (vermoedens van) kindermishandeling wordt vaker als goed beoordeeld door consultatiebureauartsen (87%) en jeugdartsen (90%). Minder enthousiast hierover zijn ziekenhuisartsen (34%), fysiotherapeuten (14%) en tandartsen (21%). De omgang met privacyvraagstukken zeggen jeugdartsen (77%) en verpleegkundigen (81%) vaker goed te beheersen. Ziekenhuisartsen (42%) en tandartsen (50%) zijn daar naar eigen zeggen minder goed toe in staat. Tot slot springt de psychiater er zeer positief uit omtrent de omgang met eigen onvermogen of angst (93% goed toegerust) en de tandarts daarentegen weer wat minder goed (59%).

7.2.1 Oordeel van leidinggevendenden over hun medewerkers

Aan de professionals die leiding geven aan andere personen (40%) is de vraag voorgelegd of men vindt dat hun medewerkers over voldoende of onvoldoende vaardigheden beschikken om goed om te gaan met vermoedens van kindermishandeling.

27 | Oordeel over vaardigheden van medewerkers (door leidinggevendenden)

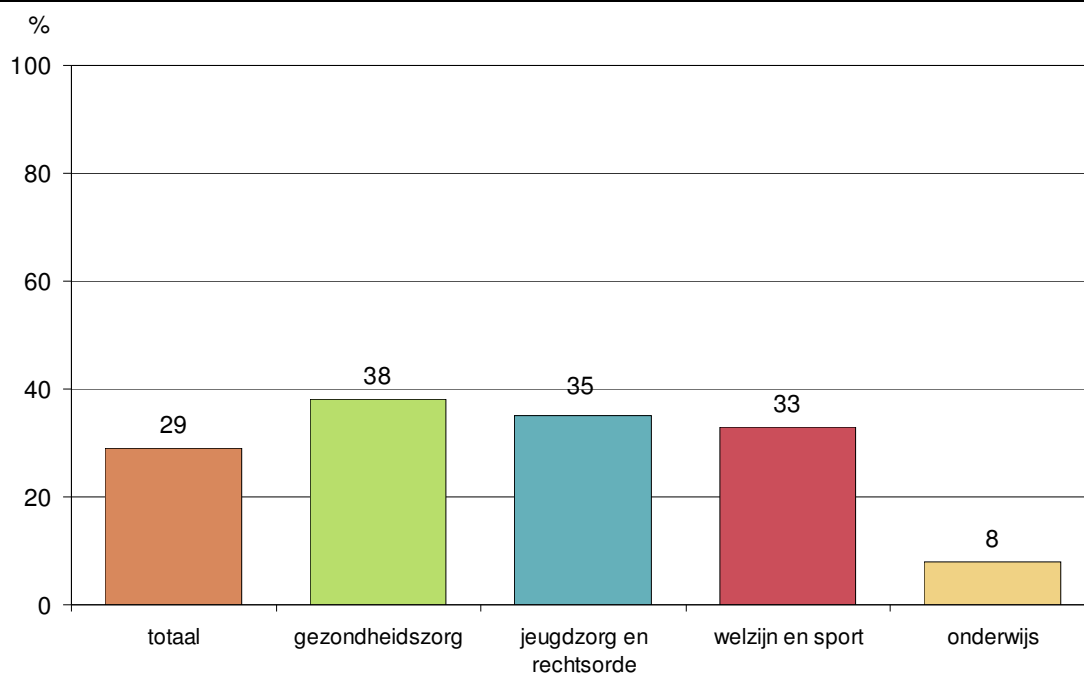
Nog niet de helft van de leidinggevenden vindt dat hun medewerkers voldoende in staat zijn om goed om te gaan met vermoedens van kindermishandeling (45%). In de gezondheidszorg en in jeugdzorg en rechtsorde zien leidinggevenden het nog somberder in (respectievelijk 31% en 29% voldoende). Daarbij valt het wel op dat leidinggevenden in de gezondheidszorg het vaak niet weten (35%).

Overigens is het in jeugdzorg en rechtsorde aanmerkelijk minder slecht gesteld met bureau Jeugdzorg, daar vinden leidinggevenden dit in bijna de helft van de gevallen wel voldoende (47%). In deze sector vindt het gros van de leidinggevenden in de gehandicaptenzorg dat hun medewerkers over onvoldoende vaardigheden beschikken (71%).

7.3 Genoten scholing

Aan de professionals is gevraagd of ze een training of scholing hebben gevolgd voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling. In totaal heeft 29% van de ondervraagde professionals hiervoor een training gevolgd.

28 | Training of scholing gevolgd

Professionals in de gezondheidszorg, maar ook in de jeugdzorg hebben het vaakst training of scholing gevolgd. Het valt op dat in het onderwijs beduidend minder vaak een training of scholing is gevolgd voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling (8%).

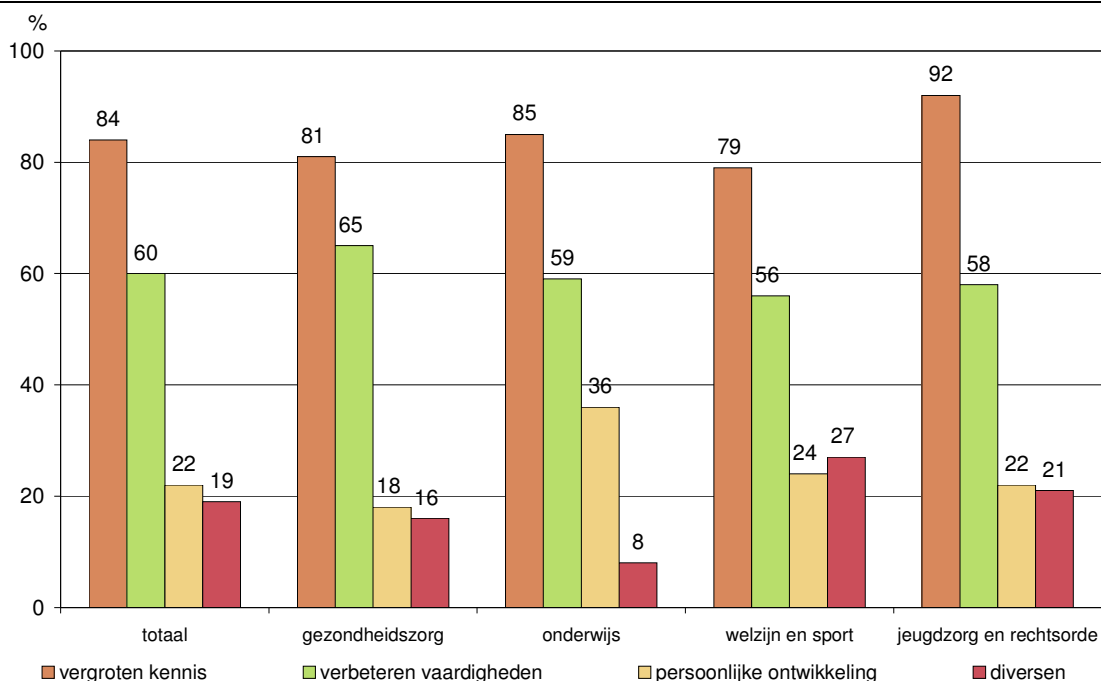
Kijkend naar de professionals in de gezondheidszorg, hebben jeugdartsen (91%), consultatiebureauartsen (87%), huisartsen (53%) en kinderartsen (49%) het vaakst een training gevolgd op dit gebied. Psychologen (20%), ziekenhuisartsen (18%), tandartsen (6%) en fysiotherapeuten (2%) hebben veel minder vaak training gehad voor de omgang met vermoedens van kindermishandeling. In zijn totaliteit heeft ruim een derde van de professionals in jeugdzorg en

rechtsorde een training gevolgd, maar dat zijn vaker medewerkers van jeugdzorg (50%) en veel minder vaak executieve medewerkers bij de politie (24%).

Tot slot zijn er tussen de professionals in de sector welzijn en sport ook verschillen. In totaal heeft een derde training gevolgd, maar medewerkers van de peuterspeelzaal springen er in positieve zin uit, want van hen heeft ruim de helft een training gehad (58%). Medewerkers van sportorganisaties of verenigingen hebben juist veel minder vaak een training op dit gebied gevolgd (13%).

Aan de professionals die de training of scholing gevolgd hebben, is gevraagd waar deze training of scholing zich op richtte. Uit de antwoorden blijkt dat deze trainingen voornamelijk de nadruk leggen op het vergroten van de kennis (84%) en het verbeteren van de vaardigheden van de professionals (60%). Dat geldt voor alle sectoren.

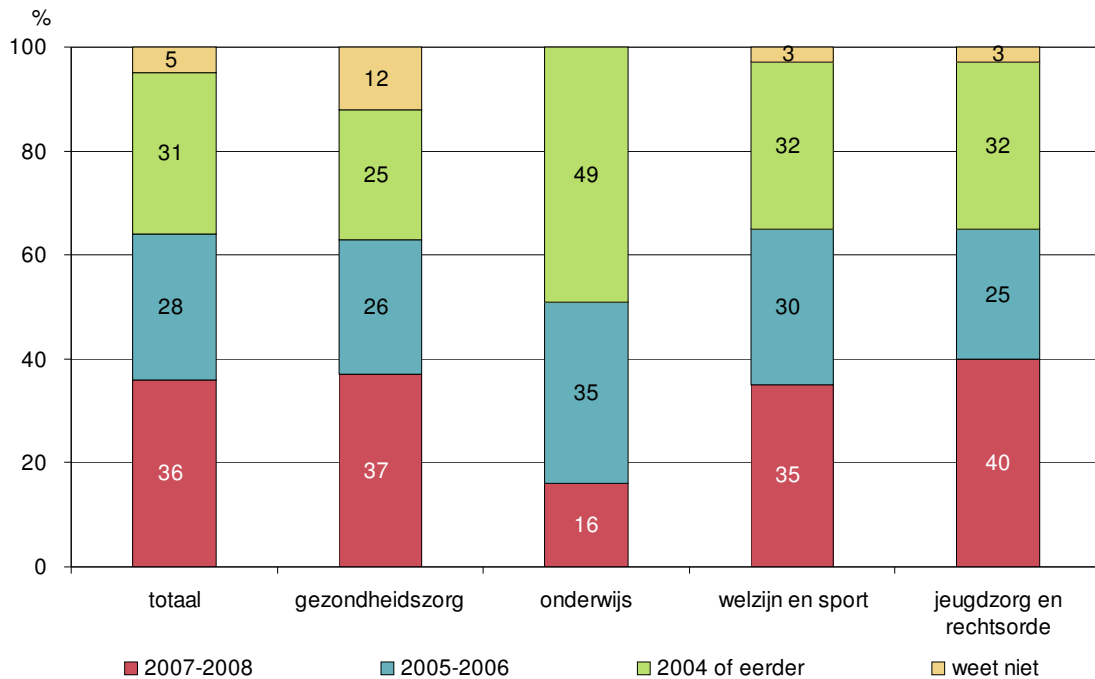
29 | Soort training of scholing

In de sector jeugdzorg en rechtsorde heeft men in de training wat meer aandacht geschonken aan het vergroten van kennis (92%), bij welzijn en sport doet men dit iets minder (79%). In het onderwijs schenkt men relatief meer aandacht aan persoonlijke ontwikkeling (36%).

Hoe recent zijn de gevolgde trainingen die de professionals hebben gevolgd? We hebben hier naar gevraagd en uit de antwoorden blijkt dat ruim een derde van de trainingen in het afgelopen jaar is gevolgd (36%) en nog eens ruim een kwart is in de twee jaar daarvoor gevolgd (28%).

30 | Jaar dat training of scholing is gevolgd

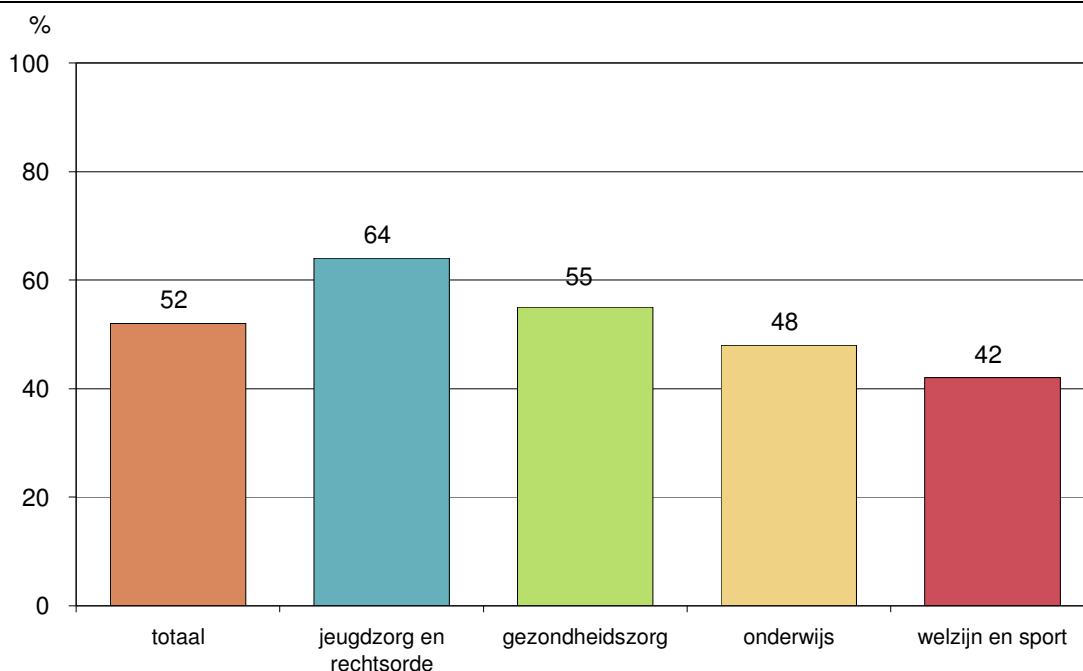

7.4 Behoeftte aan scholing

Hiervoor hebben we gezien dat het aantal professionals dat training of scholing heeft gevolgd betrekkelijk laag is (29%). Daar komt nog eens bij dat veel professionals die een training hebben gevolgd, aangeven dat deze training niet periodiek plaatsvindt (75%). En de getrainde professionals bij jeugdzorg en rechtsorde zeggen dat zelfs nog vaker (82%).

Hoeveel behoefte zou er in dit licht bestaan aan het volgen van een training of scholing voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling? Hier hebben we naar gevraagd en de resultaten laten een aanzienlijke behoefte zien. De helft van de professionals heeft op dit moment behoefte aan het volgen van training of scholing voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling (52%). Professionals in de jeugdzorg en rechtsorde hebben nog veel vaker behoefte aan zo'n training (64%) en professionals in welzijn en sport minder vaak (42%).

31 | Behoefte aan training of scholing (% wel behoefte)

Overigens is enige nuancering op zijn plaats omdat de ondervraagde professionals bij de politie (jeugdzorg en rechtsorde) hier minder behoefte aan hebben (49%). En in welzijn en sport hebben professionals in het maatschappelijk werk (57%) en in het jongerenwerk (61%) hier juist meer behoefte aan. Bij professionals in sportorganisaties bestaat een kleinere behoefte aan training of scholing voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling (19%).

7.5 Professionals die een meldcode gebruiken

De meeste professionals vinden dat ze goed toegerust zijn voor het omgaan met kindermishandeling of vermoedens daarvan. Op het gebied van kennis ligt die eigen inschatting wat lager, dan op het gebied van de persoonlijke vaardigheden. Daarbij bestaat een groot contrast tussen professionals die een meldcode volgen en professionals die dat niet doen. De professionals met een meldcode vinden zichzelf nog beter toegerust, zoals uit de onderstaande tabel kan worden opgemaakt.

32 | Kennis en vaardigheden (van professionals die een meldcode gebruiken, % goed toegerust)

	totaal (n=2.136)	gebruikt wel meldcode (n=467)	gebruikt geen meldcode (n=1.550)
	%	%	%
▪ gespreksvaardigheden	75	86	71
▪ kennis kindermishandeling	64	90	55
▪ kennis hulpbieders	60	84	50
▪ omgaan met privacy	73	88	68
▪ omgaan met onvermogen en angst	78	87	76

NB. Een aantal professionals is buiten beschouwing gelaten omdat die de meldcode niet altijd gebruiken (n=119).

Professionals die een meldcode gebruiken, hebben ook vaker een training of scholing gevolgd voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling (50%) dan professionals die geen meldcode gebruiken (20%). Een training vindt bij de gebruikers van een meldcode ook vaker periodiek plaats (24%), dan bij de niet-gebruikers van een meldcode (15%).

Het gebruiken van een meldcode staat los van de behoefte aan opleiding. Professionals die een meldcode gebruiken, hebben even vaak behoefte aan training of scholing (52%) als professionals die geen meldcode gebruiken (52%).

8 Suggesties voor verbetering

De allerlaatste vraag in het onderzoek heeft betrekking gehad op aanvullende opmerkingen over de meldcode kindermishandeling of suggesties voor verbetering. Aan de ondervraagde professionals is via een 'open vraag' de mogelijkheid geboden hun ideeën en suggesties vrijelijk weer te geven.

Slechts 9% van de ondervraagde professionals heeft van deze gelegenheid gebruik gemaakt (n=201). De belangrijkste suggesties die door deze groep aan de hand worden gedaan, gaan over de behoefte die professionals hebben inzake de meldcode kindermishandeling. Men noemt dan de behoefte aan meer informatie (16%) en dat er meer duidelijkheid moet worden gegeven (12%), maar ook dat er meer trainingen en cursussen moeten worden gegeven (11%). In het algemeen zouden deze professionals willen zien dat er meer bekendheid wordt gegeven aan de meldcode (15%) en dat de meldcode wordt verbeterd (12%).

33 | Opmerkingen en suggesties meldcode kindermishandeling

	professionals met suggestie (n=201)
<i>Opmerking of suggestie</i>	%
• het duurt te lang voordat er in de eigen organisatie iets gebeurt (bureaucratie, slechte coördinatie & communicatie, te late signalering, angst om in te grijpen)	22
• meer informatie nodig over de meldcode	16
• meer bekendheid geven aan de meldcode	15
• meer duidelijkheid geven (bv. duidelijk plan/handleiding)	12
• de meldcode moet verbeterd worden (bv. te oud, er moet een algemener protocol komen)	12
• meer trainingen/cursussen geven	11
• anonieme melding/privacy	6
• het AMK is te weinig of niet goed aanwezig in het proces	5
• bespreekbaar maken van kindermishandeling	2

De belangrijkste opmerking die wordt gemaakt heeft betrekking op de omgang met (vermoedens van) kindermishandeling. Het grootste deel van de groep geeft aan dat het te lang duurt voordat er iets gebeurt (22%). Professionals noemen daarbij ook gelijk een aantal oorzaken en die gaan over de bureaucratie, een slechte communicatie, te laat in de signalering en ook de angst om in te grijpen die er onder professionals zou bestaan. Een klein aantal vindt tot slot dat het AMK een te marginale rol speelt (5%).

9 Koepelorganisaties

9.1 Inleiding

Voor koepel- of brancheverenigingen in Nederland is een belangrijke taak weggelegd in het stimuleren van de aanpak en bestrijding van kindermishandeling. Daarom heeft er een separaat onderzoekstraject gelopen dat zicht moet geven op de mate waarin koepel- of brancheverenigingen over een meldcode kindermishandeling beschikken en op welke wijze zij het gebruik hiervan stimuleren onder haar leden.

Dit onderzoek is door Veldkamp uitgevoerd middels een schriftelijke vragenlijst, die vervolgens is uitgezet bij 42 koepel- of brancheverenigingen. De vragenlijst was relatief kort, hij bezat een doorlooptijd van maximaal vijf minuten. De vragenlijst is als bijlage in deze rapportage opgenomen. In totaal heeft bijna de helft van de benaderde koepel- of brancheverenigingen geparticipeerd in het onderzoek door de ingevulde vragenlijst te retourneren (57%, n=24).

9.2 Beschikking meldcode

De meeste ondervraagde koepel- of brancheverenigingen beschikken niet over een meldcode kindermishandeling (63%). Slechts een derde geeft te kennen daar wel over te beschikken (33%). Eén koepelorganisatie heeft hier geen weet van. In de helft van de gevallen is de meldcode ontwikkeld door de eigen instelling, de andere helft geeft aan dat er een andere organisatie achter zit. In de meeste gevallen wordt dan het KNMG genoemd, maar ook een enkele keer het NJI, TNO of RIVM.

Overigens ontvangen nieuwe leden niet zomaar de meldcode kindermishandeling van koepel- of brancheverenigingen die wel over een meldcode beschikken. Soms is die meldcode alleen beschikbaar voor specifieke leden omdat het voor hen relevant is.

Gevraagd naar plannen om een meldcode te ontwikkelen, bij koepelorganisaties die hier niet over beschikken, zeggen de meeste koepel- of brancheverenigingen dat niet van plan te zijn (63%). Dat zit volgens hen niet zozeer vast op gebrek aan prioriteit of op privacy of beroepsgeheim, maar veelal omdat de leden over een eigen meldcode (regionaal) beschikken of omdat kindermishandeling geen probleem is gebleken. Incidenteel wordt voorts het gebrek aan middelen genoemd.

9.3 Verspreiding van de meldcode

De koepel- of brancheverenigingen die over een meldcode kindermishandeling beschikken (33%) is de vraag voorgelegd of ze de meldcode actief onder haar leden verspreiden. Bijna tweederde van deze organisaties verspreidt de meldcode kindermishandeling actief onder haar leden (63%). Ruim een derde doet dat niet (38%). In alle gevallen gaat het om een doorlopende verspreiding via internet. Leden kunnen deze zelf downloaden. Enkele koepel- of brancheverenigingen verspreiden de meldcode kindermishandeling ook via een mailing of via een speciale commissie.

9.4 Voorlichting over de meldcode

Slechts een derde van de koepel- of brancheverenigingen geeft voorlichting aan leden over kindermishandeling (33%). Dit is vrijwel dezelfde groep als die over een meldcode beschikt. Men geeft daarbij vaak doorlopend voorlichting over de manier waarop omgegaan kan worden met kindermishandeling en over het belang van het melden van kindermishandeling. Wat minder frequent wordt voorlichting gegeven over de privacy, wetgeving en het beroepsgeheim.

Alle voorlichting gevende koepel- of brancheverenigingen doen dit via internet. Ongeveer de helft doet dit (tevens) via publicaties in een vaktijdschrift of via een nieuwsbrief. Andere manieren waarop voorlichting wordt gegeven betreffen (internationale) conferenties, symposia of speciale werkgroepen.

Koepel- of brancheverenigingen die voorlichting geven, noemen ook nog enkele andere onderwerpen in het kader van kindermishandeling waarover ze voorlichting geven:

- De rol van de kinderarts binnen het complexe veld van omgaan met vermoedens van de kindermishandeling (signalering, diagnostiek, behandeling, begeleiding, beroepsgeheim).
- Samenwerking met andere zorgaanbieders bij de signalering en aanpak van kindermishandeling. Instrumenten die nodig zijn om deze samenwerking te verbeteren: elektronisch kinddossier en verwijsindex risicjongeren.
- Ontwikkelingen aanpak kindermishandeling, implementatie van RAAK, JGZ richtlijn voor preventie.
- Besnijdenis van meisjes.

9.5 Training of scholing

Een heel klein aantal koepel- of brancheverenigingen geeft training of scholing aan leden voor het omgaan met (vermoedens van) kindermishandeling (17%). Gevraagd naar de frequentie, weten twee organisaties alleen dat er training of scholing wordt gegeven, maar niet hoe vaak dit gebeurt. Eén koepel- of brancheverenigingen noemt de omvang van meer dan zes keer per jaar en één noemt minder dan 1 keer per jaar.

9.6 Overige opmerkingen meldcode kindermishandeling

De antwoorden op de laatste 'open' vraag naar opmerkingen of suggesties voor verbetering laten zien dat koepel- of brancheverenigingen op zichzelf niet onwillig staan tegenover de meldcode kindermishandeling. Sommige organisaties zijn bezig met het ontwikkelen ervan. Een andere maakt (nog eens) kenbaar dat het van belang is dat actie wordt ondernomen op melding van kindermishandeling.

De letterlijke antwoorden zijn onderstaand opgenomen. De tekst is daarbij geanonimiseerd, maar is verder wel intact gelaten.

Opmerkingen of suggestie voor verbetering van de meldcode kindermishandeling:

- Binnen enkele weken is onze handreiking klaar, waarin wij verwijzen naar de meldcode KNMG. Als branche laten wij scholing over aan opleidingsinstituten en beroepsverenigingen.
- De brancheorganisatie heeft afspraken over kwaliteit (convenant), waarin de plicht tot het hebben van een meldcode is opgenomen. De criteria zijn vastgesteld door convenantpartijen en staan op de website van de brancheorganisatie.
- De ontwikkelde meldcode staat op de website. Deze code wordt standaard genoemd in alle informatie vanuit onze vereniging over het thema kindermishandeling. Momenteel wordt gewerkt aan een revisie van de meldcode.
- Onze meldcode is een incidentcode. Veel kindermishandeling valt ook onder andere incidenten. Het zicht op de problematiek is dus onzuiver.
- Van groot belang is dat er actie wordt ondernomen zodra melding wordt gedaan van kindermishandeling. Als er (door wachtlijsten of andere redenen) geen actie wordt ondernomen, betekent dat een drempel om te melden.
- Wij achten een meldingscode een zinvol instrument, maar beschikken niet over de middelen om deze te ontwikkelen en te implementeren.
- Ondanks het feit dat er protocollen zijn, blijkt in de praktijk dat de grootste belemmering voor professionals om met de meldcode te werken het ontbreken is van gespreksvaardigheden om hiermee om te gaan. Dat vraagt training en periodieke bijscholing!
- Wij zijn actief betrokken bij de signalering en de aanpak, en hebben ook een coördinerende rol bij de uitrol van RAAK.
- Leden hanteren interne protocollen voor het melden bij AMK's.
- Iedere instelling is verplicht te beschikken over een eigen protocol.

Bijlagen

Bijlage 1 Vragenlijsten

Jeugd en Gezin

programmaministerie

Introductie

Deze vragenlijst gaat over de meldcode kindermishandeling. De meldcode kindermishandeling is een protocol waarin stapsgewijs wordt aangegeven wat beroepsbeoefenaren kunnen doen bij een vermoeden van kindermishandeling. De meldcode ondersteunt beroepsbeoefenaren en instellingen bij het omgaan met vermoedens van kindermishandeling.

Het invullen van de vragenlijst neemt ongeveer 5 minuten in beslag.

Uw antwoorden op de vragen in deze vragenlijst kunt u aangeven door aankruising van een antwoordmogelijkheid, of door uw antwoord letterlijk te noteren (bij de 'open' vragen).

Uw antwoorden zullen vertrouwelijk en anoniem behandeld worden.

De ingevulde vragenlijst kunt u met behulp van de bijgevoegde retourenveloppe naar bureau Veldkamp terugsturen. U hoeft geen postzegel te plakken.

Beschikking over meldcode kindermishandeling

1. **Beschikt uw organisatie over een meldcode kindermishandeling? Met organisatie bedoelen we de organisatie waarvoor u werkzaam bent.**
- ja → ga naar vraag 4
 - nee
 - weet niet
2. **Is uw organisatie van plan om in het komende jaar een meldcode kindermishandeling in te voeren?**
- ja, zeker → ga naar vraag 10
 - ja, misschien → ga naar vraag 10
 - nee, waarschijnlijk niet
 - nee, zeker niet
 - weet niet → ga naar vraag 10
3. **Waarom is uw organisatie niet van plan in het komende jaar een meldcode kindermishandeling in te voeren?**
- (meer antwoorden mogelijk)*
- dit heeft voor ons geen prioriteit
 - vanwege privacy/geheimhouding/ beroepsgeheim
 - anders, namelijk:

- ga naar vraag 10*
4. **Door wie is de meldcode kindermishandeling opgesteld, die u in uw organisatie toepast?**
- door onze landelijke branche of beroepsvereniging
 - door onze eigen instelling
 - door het Advies -en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)
 - het is een algemene meldcode kindermishandeling (bijvoorbeeld Baeten, 2002)
 - weet niet

Bekendheid en gebruik meldcode kindermishandeling

5. **In hoeverre bent u bekend met de inhoud van de meldcode kindermishandeling van uw organisatie?**
- heel goed bekend
 - tamelijk goed bekend
 - niet zo goed bekend → ga naar vraag 10
 - helemaal niet bekend → ga naar vraag 10
6. **Hoe vaak heeft u in het afgelopen jaar de procedure uit uw meldcode kindermishandeling gevolgd? Als u dat niet precies weet, probeert u het dan zo goed mogelijk te schatten.**
- _____keer
7. **Volgt u bij elk vermoeden van kindermishandeling de procedure uit uw meldcode kindermishandeling?**
- ja, bij elk vermoeden
 - nee, niet bij elk vermoeden
8. **In hoeverre vindt u uw meldcode duidelijk of onduidelijk aangeven wat u moet doen als u kindermishandeling vermoedt?**
- heel duidelijk
 - tamelijk duidelijk
 - niet zo duidelijk
 - helemaal niet duidelijk
 - weet niet
9. **In hoeverre vindt u uw meldcode een goed of slecht hulpmiddel bij vermoedens van kindermishandeling?**
- heel goed
 - tamelijk goed
 - niet zo goed
 - slecht
 - weet niet

Acties bij kindermishandeling

10. Hieronder staan enkele acties die u bij kindermishandeling of vermoedens daarvan kunt uitvoeren, ongeacht of uw organisatie over een meldcode beschikt. Welke acties en hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd?

Als u het aantal keer niet precies weet, probeert u het dan per actie zo goed mogelijk te schatten.

	0 keer	1 keer	2 keer	3 keer	4 keer	5 keer of meer	weet (echt) niet
1. schriftelijk vastleggen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
2. gesprek gevoerd met kind	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
3. gesprek gevoerd met ouder(s)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
4. advies ingewonnen bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
5. gemeld bij het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)?	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

Kennis en vaardigheden

11. Hieronder staan enkele aspecten van kennis en vaardigheden voor het omgaan met kindermishandeling of vermoedens daarvan. Kunt u per aspect aangeven in welke mate u vindt dat u hiervoor goed of slecht toegerust bent?

	heel goed	tame- lijk goed	niet zo goed	slecht	weet niet
1. gespreksvaardigheden	☐	☐	☐	☐	☐
2. kennis over kindermishandeling	☐	☐	☐	☐	☐
3. kennis over de maatschappelijke organisaties die hulp kunnen bieden	☐	☐	☐	☐	☐
4. omgaan met privacyvraagstukken	☐	☐	☐	☐	☐
5. omgaan met eigen onvermogen of angst	☐	☐	☐	☐	☐

Opleiding en scholing

12. Heeft u een training of scholing gevolgd voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling?

- ja
 nee

→ ga naar vraag 16

13. Waar richt(te) de training of scholing zich op?

(meer antwoorden mogelijk)

Is dat op:

- het verbeteren van uw vaardigheden
 het vergroten van uw kennis
 uw persoonlijke ontwikkeling (los van de functie)
 anders, namelijk:

Z.O.Z.

14. Wanneer, in welk jaar, heeft u deze training of scholing (de laatste keer) gevolgd?
jaartal: _____

15. Vindt deze training periodiek plaats?

- ja
- nee

16. Heeft u op dit moment behoefte aan het volgen van een training of scholing voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling?

- ja, zeker wel
- ja, misschien wel
- nee, waarschijnlijk niet
- nee, zeker niet
- weet niet

Leidinggeven

17. Geeft u leiding aan andere personen?

- ja
- nee → ga naar vraag 19

18. Vindt u dat uw medewerkers over voldoende of onvoldoende vaardigheden beschikken om goed om te gaan met vermoedens van kindermishandeling?

- voldoende
- onvoldoende
- weet niet

Suggesties

19. Heeft u opmerkingen over de meldcode kindermishandeling of suggesties voor verbetering?

Persoonlijke kenmerken

Tot besluit een paar vragen over uzelf. Deze vragen zijn uitsluitend bedoeld voor de statistiek.

20. Bent u man of vrouw?

- man
- vrouw

21. Wat is uw leeftijd?

_____ jaar

22. Bij wat voor soort bedrijf of organisatie werkt u? Wilt u uw organisatie zo concreet mogelijk omschrijven?

23. Wat is uw functie?

24. Hoeveel jaar werkervaring heeft u in uw huidige functie?

_____ jaar

Hartelijk dank voor uw medewerking.
U kunt de vragenlijst in de retourenveloppe naar Veldkamp terugsturen.

Jeugd en Gezin

programmaministerie

Introductie

Deze vragenlijst gaat over de meldcode kindermishandeling. De meldcode kindermishandeling is een protocol waarin stapsgewijs wordt aangegeven wat beroepsbeoefenaren kunnen doen bij een vermoeden van kindermishandeling. De meldcode ondersteunt beroepsbeoefenaren en instellingen bij het omgaan met vermoedens van kindermishandeling.

Het invullen van de vragenlijst neemt maximaal 5 minuten in beslag.

Uw antwoorden op de vragen in deze vragenlijst kunt u aangeven door aankruising van een antwoordmogelijkheid, of door uw antwoord letterlijk te noteren (bij de 'open' vragen).

Uw antwoorden zullen vertrouwelijk en anoniem behandeld worden.

De ingevulde vragenlijst kunt u met behulp van de bijgevoegde retourenveloppe naar bureau Veldkamp terugsturen. U hoeft geen postzegel te plakken.

P4773
februari 2008

1. Beschikt uw koepel- of branchevereniging over een meldcode kindermishandeling?	☐ ja → ga naar vraag 3 ☐ nee ☐ weet niet
2a. Is uw koepel- of branchevereniging van plan om in het komende jaar een meldcode kindermishandeling te ontwikkelen?	☐ ja → ga naar vraag 6 ☐ nee, waarschijnlijk niet ☐ nee, zeker niet ☐ weet niet → ga naar vraag 6
2b. 3. Waarom is uw koepel- of branchevereniging niet van plan in het komende jaar een meldcode kindermishandeling te ontwikkelen? <i>(meer antwoorden mogelijk)</i>	☐ dit heeft voor ons geen prioriteit ☐ vanwege privacy/geheimhouding/beroepsgeheim ☐ anders, namelijk: _____ _____ _____ → ga naar vraag 6
3. Door wie is uw meldcode kindermishandeling ontwikkeld, is dat door uw eigen koepel- of branchevereniging of door een andere organisatie?	☐ door onze eigen koepel- of branchevereniging ☐ door een andere organisatie, namelijk: _____ ☐ weet niet
4. Ontvangen nieuwe leden de meldcode kindermishandeling op het moment dat zij lid worden van uw koepel- of branchevereniging?	☐ ja, alle nieuwe leden ☐ ja, de meeste nieuwe leden ☐ nee, alleen voor de leden waarvoor het relevant is ☐ nee, niemand ☐ weet niet
5a. Verspreidt uw koepel- of branchevereniging de meldcode kindermishandeling actief onder uw bestaande leden?	☐ ja ☐ nee → ga naar vraag 6 ☐ weet niet → ga naar vraag 6
5b. Hoe vaak verspreidt uw koepel- of branchevereniging de meldcode kindermishandeling onder uw leden?	☐ doorlopend (bijv. via internet) ☐ 7 t/m 12 keer per jaar ☐ 2 t/m 6 keer per jaar ☐ 1 keer per jaar ☐ minder dan 1 keer per jaar ☐ weet niet
5c. Op welke wijze verspreidt uw koepel- of branchevereniging de meldcode kindermishandeling onder uw leden? <i>(meer antwoorden mogelijk)</i>	☐ via een mailing per post ☐ via internet, leden kunnen het zelf downloaden ☐ op aanvraag van leden ☐ op (nog) een andere manier, namelijk: _____ _____ _____

6a. Geeft uw koepel- of branchevereniging voorlichting aan uw leden over kindermishandeling?	☐ ja ☐ nee → ga naar vraag 7 ☐ weet niet → ga naar vraag 7
--	---

6b. Hieronder staan enkele onderwerpen waarover uw koepel- of branchevereniging voorlichting kan geven aan uw leden, ongeacht of uw koepel- of branchevereniging over een meldcode kindermishandeling beschikt. Kunt u aangeven waarover en hoe vaak uw koepel- of branchevereniging over deze onderwerpen voorlichting geeft?							
	doorlopend (bv. via internet)	7 t/m 12 keer per jaar	2 t/m 6 keer per jaar	1 keer per jaar	minder dan 1 keer per jaar	(vrijwel) nooit	weet niet
• hoe men moet omgaan met kindermishandeling	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
• het belang van het melden van kindermishandeling	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
• de privacy- en wetgeving en het beroepsgeheim	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐

6c. Over welke andere onderwerpen in het kader van kindermishandeling geeft uw koepel- of branchevereniging (eventueel) voorlichting?	
---	--

6d. Op welke wijze geeft uw koepel- of branchevereniging voorlichting over kindermishandeling? <i>(meer antwoorden mogelijk)</i>	☐ via publicaties in ons vaktijdschrift ☐ via een nieuwsbrief ☐ via onze internetsite ☐ op (nog) een andere wijze, namelijk: <hr/> <hr/>
---	--

7a. Geeft uw koepel- of branchevereniging training of scholing aan uw leden voor het omgaan met (vermoedens van) kindermishandeling?	☐ ja ☐ nee → ga naar vraag 8 ☐ weet niet → ga naar vraag 8
--	---

7b. Hoe vaak geeft uw koepel- of branchevereniging training of scholing voor het omgaan met (vermoedens van) kindermishandeling?	☐ meer dan 6 keer per jaar ☐ 2 t/m 6 keer per jaar ☐ 1 keer per jaar ☐ minder dan 1 keer per jaar ☐ weet niet
--	--

8. Heeft u tot slot nog opmerkingen over de meldcode kindermishandeling of suggesties voor verbetering?	
---	--

Hartelijk dank voor uw medewerking.
U kunt de vragenlijst in de retourenveloppe naar Veldkamp terugsturen.

Bijlage 2 Tabellen

	Doelgroep									
	Totaal ondervraagden		Gezondheidszorg		Onderwijs		Welzijn en sport		Jeugdzorg en rechtsorde	
	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%
Vraag 10: Beschikt uw <instelling> over een meldcode kindermishandeling?										
Ja	962	45,0	228	42,6	263	49,5*	211	39,5*	260	48,5
Nee	700	32,8	197	36,9*	50	9,4*	304	56,8*	149	27,8*
Weet niet	474	22,2	110	20,6	218	41,1*	20	3,7*	127	23,6
totaal Nee/weet niet	1174	54,6	307	57,3	268	50,5*	324	60,5*	269	50,2*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 20: Is uw <instelling> van plan om in het komende jaar een meldcode kindermishandeling in te voeren?

Ja, zeker	98	8,4	23	7,6	11	4,1*	49	15,2*	14	5,3
Ja, misschien	263	22,5	60	19,5	50	18,7	83	25,8	69	25,8
totaal Ja	360	30,9	83	27,1	61	22,8*	133	41,0*	84	31,1
Nee, waarschijnlijk niet	197	16,9	57	18,6	13	4,9*	81	25,0*	46	17,0
Nee, zeker niet	72	6,2	12	4,0*	-	-*	49	15,2*	11	4,1
totaal Nee	269	23,1	69	22,6	13	4,9*	130	40,2*	57	21,1
Weet niet	538	46,1	154	50,3	194	72,4*	61	18,9*	128	47,8
Totaal ondervraagden	1167	100,0	307	100,0	268	100,0	324	100,0	269	100,0
Ongewogen basis	1132		407		246		309		170	

Vraag 30: Waarom is uw <instelling> niet van plan in het komende jaar een meldcode kindermishandeling in te voeren?

Dit heeft voor ons geen prioriteit	99	36,7	27	39,6	5	41,7	29	22,5*	37	64,7*
Vanwege privacy/geheimhouding/beroepsgeheim	21	7,8	7	9,8	1	8,3	8	5,8	6	9,7
Anders, namelijk:	159	59,0	36	51,6	7	50,0	96	74,0*	20	35,8*
Weet niet	5	2,0	5	6,5*	-	-	-	-	1	1,7
Totaal antwoorden	284	105,5	74	107,5	13	100,0	133	102,3	63	111,9
Totaal ondervraagden	269	100,0	69	100,0	13	100,0	130	100,0	57	100,0
Ongewogen basis	260		92		12		128		28	

V10, Beschikt over een meldcode

Vraag 40: Door wie is de meldcode kindermishandeling opgesteld, die u in uw <instelling> toepast?

Door onze landelijke branche of beroepsvereniging	108	11,2	44	19,2*	15	5,8*	35	16,5*	14	5,3*
Door onze eigen instelling	409	42,5	93	40,8	102	39,0	103	48,7*	111	42,6
Door het AMK	200	20,8	26	11,3*	65	24,9	28	13,3*	81	31,0*
Het is een algemene meldcode kindermishandeling	69	7,1	16	7,2	14	5,4	22	10,5*	16	6,1
Weet niet	176	18,3	49	21,5	65	24,9*	23	11,0*	39	14,9
Totaal ondervraagden	962	100,0	228	100,0	263	100,0	211	100,0	260	100,0
Ongewogen basis	996		324		241		235		196	

V10, Beschikt over een meldcode

Vraag 50: In hoeverre bent u bekend met de inhoud van de meldcode kindermishandeling van uw <instelling>?

Heel goed bekend	187	19,5	51	22,5	23	8,7*	54	25,3*	59	22,9
Tamelijk goed bekend	412	42,9	107	47,1	88	33,6*	104	49,3*	113	43,4
totaal Goed	600	62,4	159	69,7*	111	42,3*	158	74,6*	172	66,2
Niet zo goed bekend	294	30,6	54	23,9*	133	50,6*	36	17,0*	71	27,3
Helemaal niet bekend	64	6,6	12	5,1	19	7,1	18	8,4	16	6,1
totaal Niet zo goed	358	37,2	66	29,0*	152	57,7*	54	25,4*	87	33,4
Weet niet	4	0,4	3	1,3	-	-	-	-	1	0,4
Totaal ondervraagden	962	100,0	228	100,0	263	100,0	211	100,0	260	100,0
Ongewogen basis	996		324		241		235		196	

* = Verschilt significant op 95% niveau

	Doelgroep									
	Totaal ondervraagden		Gezondheidszorg		Onderwijs		Welzijn en sport		Jeugdzorg en rechtsorde	
	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%
V50, Bekend met meldcode										
Vraag 60: Hoe vaak heeft u in het afgelopen jaar de procedure uit uw meldcode kindermishandeling gevolgd?										
0 keer -----	228	38,0	37	23,3*	54	49,0*	97	61,2*	40	23,3*
1-2 keer -----	177	29,5	51	32,4	43	38,2*	38	24,0	45	26,1
3 keer -----	69	11,6	20	12,8	8	6,9	8	5,4*	33	19,1*
4 keer -----	27	4,5	7	4,5	7	5,9	2	1,1*	12	6,8
5-10 keer -----	56	9,3	24	14,8*	-	-*	8	4,8*	25	14,4*
11-25 keer -----	15	2,5	6	4,0	-	-	4	2,4	5	2,8
26-50 keer -----	7	1,1	4	2,3	-	-	-	-	3	1,8
Meer dan 50 keer -----	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Weet niet -----	20	3,4	9	5,8*	-	-*	2	1,1*	9	5,5
Totaal ondervraagden -----	600	100,0	159	100,0	111	100,0	158	100,0	172	100,0
Ongewogen basis -----	633		225		102		184		122	
		2,67		4,10*		0,90*		1,28*		3,91*
Ongewogen basis -----		610		213		102		183		112

V50, Bekend met meldcode

Vraag 70: Volgt u bij elk vermoeden van kindermishandeling de procedure uit uw meldcode kindermishandeling?

Ja, bij elk vermoeden -----	467	77,9	102	64,1*	87	78,4	143	90,7*	135	78,6
Nee, niet bij elk vermoeden -----	119	19,8	51	32,2*	24	21,6	13	8,4*	30	17,6
Weet niet -----	14	2,3	6	3,7	-	-	1	0,8	7	3,9
Totaal ondervraagden -----	600	100,0	159	100,0	111	100,0	158	100,0	172	100,0
Ongewogen basis -----	633		225		102		184		122	

V50, Bekend met meldcode

Vraag 80: In hoeverre vindt u uw meldcode duidelijk of onduidelijk aangeven wat u moet doen als u kindermishandeling vermoedt?

Heel duidelijk -----	205	34,2	45	28,2*	33	29,4	78	49,6*	50	28,9
Tamelijk duidelijk -----	346	57,7	98	62,0	70	62,7	71	45,2*	106	61,8
totaal Duidelijk -----	551	91,9	143	90,2	102	92,2	149	94,8	156	90,8
Niet zo duidelijk -----	29	4,9	11	7,1	8	6,9	1	0,8*	9	5,4
Helemaal niet duidelijk -----	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
totaal Niet duidelijk -----	29	4,9	11	7,1	8	6,9	1	0,8*	9	5,4
Weet niet -----	19	3,2	4	2,7	1	1,0	7	4,4	7	3,9
Totaal ondervraagden -----	600	100,0	159	100,0	111	100,0	158	100,0	172	100,0
Ongewogen basis -----	633		225		102		184		122	

V50, Bekend met meldcode

Vraag 90: In hoeverre vindt u uw meldcode een goed of slecht hulpmiddel bij vermoedens van kindermishandeling?

Heel goed -----	251	41,9	50	31,8*	41	37,3	78	49,5*	81	47,2
Tamelijk goed -----	312	52,1	94	59,1*	64	57,8	74	47,2	80	46,4
totaal Goed -----	563	93,9	144	90,9*	106	95,1	152	96,6	161	93,6
Niet zo goed -----	28	4,7	12	7,7*	4	3,9	3	1,7*	9	5,3
Slecht -----	0	0,1	-	-	-	-	0	0,3	-	-
totaal Niet goed -----	29	4,8	12	7,7*	4	3,9	3	2,0*	9	5,3
Weet niet -----	7	1,2	2	1,4	1	1,0	2	1,4	2	1,1
Totaal ondervraagden -----	600	100,0	159	100,0	111	100,0	158	100,0	172	100,0
Ongewogen basis -----	633		225		102		184		122	

* = Verschilt significant op 95% niveau

Doelgroep

	Totaal ondervraagden		Gezondheidszorg		Onderwijs		Welzijn en sport		Jeugdzorg en rechtsorde	
	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%
Vraag 100: Actie: <schriftelijk vastleggen van signalen die kunnen wijzen op kindermishandeling> Hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd?										
0 keer	1147	53,7	230	43,0*	376	70,8*	382	71,4*	159	29,8*
1-2 keer	505	23,6	141	26,4	94	17,7*	84	15,7*	186	34,7*
3-4 keer	175	8,2	68	12,8*	17	3,3*	24	4,4*	66	12,3*
5 keer of meer	228	10,7	76	14,2*	9	1,6*	32	6,1*	111	20,7*
totaal uitgevoerd	907	42,5	285	53,3*	120	22,6*	140	26,2*	362	67,7*
Weet niet	81	3,8	20	3,7	35	6,6*	13	2,4	14	2,5
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 100: Actie: <gesprek gevoerd met kind> Hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd?

0 keer	1346	63,0	375	70,0*	302	56,9*	400	74,7*	269	50,4*
1-2 keer	451	21,1	81	15,2*	147	27,7*	79	14,7*	144	26,9*
3-4 keer	98	4,6	20	3,8	20	3,7	22	4,0	37	6,9*
5 keer of meer	158	7,4	27	5,0*	32	6,0	24	4,4*	76	14,1*
totaal uitgevoerd	707	33,1	128	24,0*	198	37,4*	124	23,2*	257	48,0*
Weet niet	83	3,9	32	6,0*	31	5,7*	11	2,1*	9	1,7*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 100: Actie: <gesprek gevoerd met ouder(s)> Hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd?

0 keer	1254	58,7	254	47,4*	386	72,7*	398	74,4*	216	40,4*
1-2 keer	505	23,6	161	30,1*	88	16,6*	84	15,8*	171	31,9*
3-4 keer	140	6,6	52	9,7*	16	3,1*	14	2,7*	58	10,8*
5 keer of meer	170	8,0	50	9,3	9	1,6*	30	5,6*	82	15,3*
totaal uitgevoerd	815	38,2	263	49,1*	113	21,4*	128	24,0*	311	58,1*
Weet niet	67	3,1	19	3,5	32	6,0*	9	1,6*	8	1,5*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 100: Actie: <gemeld bij het AMK> Hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd?

0 keer	1436	67,2	301	56,2*	436	82,1*	404	75,6*	294	55,0*
1-2 keer	418	19,6	141	26,4*	56	10,5*	80	15,0*	141	26,3*
3-4 keer	102	4,8	42	7,8*	4	0,8*	10	1,8*	46	8,7*
5 keer of meer	104	4,9	36	6,7*	1	0,2*	28	5,3	39	7,3*
totaal uitgevoerd	624	29,2	219	40,9*	61	11,5*	118	22,1*	226	42,2*
Weet niet	76	3,6	15	2,8	34	6,4*	12	2,3	15	2,8
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 100: Actie: <advies ingewonnen bij het AMK> Hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd?

0 keer	1453	68,0	338	63,2*	409	77,0*	450	84,2*	256	47,8*
1-2 keer	443	20,7	137	25,7*	76	14,4*	49	9,1*	180	33,7*
3-4 keer	94	4,4	25	4,7	9	1,6*	10	1,9*	50	9,3*
5 keer of meer	64	3,0	19	3,5	3	0,6*	11	2,0	31	5,8*
totaal uitgevoerd	600	28,1	181	33,8*	88	16,6*	69	13,0*	262	48,9*
Weet niet	82	3,9	16	3,0	34	6,4*	15	2,8	18	3,3
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

* = Verschilt significant op 95% niveau

	Doelgroep				
	Totaal onder- dervraagden	Gezond- heidszorg	Onderwijs	Welzijn en sport	Jeugdzorg en rechtsorde
	gem	gem	gem	gem	gem

Vraag 100: **Hoe vaak heeft u deze in het afgelopen jaar uitgevoerd? (GEMIDDELD)**

Schriftelijk vastleggen van signalen	1,20	1,60*	0,46*	0,69*	2,02*
Gesprek gevoerd met kind	0,85	0,62*	0,84	0,58*	1,33*
Gesprek gevoerd met ouder(s)	0,98	1,26*	0,43*	0,58*	1,62*
Gemeld bij het AMK	0,69	0,99*	0,17*	0,52*	1,05*
Advies ingewonnen bij AMK	0,59	0,67*	0,29*	0,28*	1,10*
Ongewogen basis	2095	725	459	541	370

Vraag 110: **<gespreksvaardigheden> In welke mate u bent u hiervoor toegerust?**

Heel goed	298	14,0	36	6,7*	61	11,5	132	24,6*	69	13,0
Tamelijk goed	1296	60,7	308	57,6	305	57,5	335	62,7	347	64,9*
totaal Goed	1594	74,6	344	64,3*	366	69,0*	467	87,3*	417	77,9
Niet zo goed	369	17,3	120	22,4*	113	21,4*	42	7,9*	94	17,6
Slecht	83	3,9	34	6,4*	21	3,9	17	3,1	12	2,2*
totaal Niet goed	453	21,2	154	28,8*	134	25,3*	59	11,0*	106	19,8
Weet niet	90	4,2	37	6,9*	31	5,7*	9	1,7*	13	2,4*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	
Gemiddelde	2,88		2,69		2,81		3,11		2,91	

Vraag 110: **<kennis over kindermishandeling> In welke mate u bent u hiervoor toegerust?**

Heel goed	199	9,3	33	6,2*	19	3,5*	89	16,7*	58	10,8
Tamelijk goed	1170	54,8	294	55,0	227	42,7*	331	61,8*	318	59,5*
totaal Goed	1369	64,1	327	61,1	245	46,2*	420	78,5*	376	70,3*
Niet zo goed	614	28,7	156	29,2	226	42,5*	96	17,9*	136	25,4
Slecht	98	4,6	32	5,9	34	6,4*	13	2,5*	20	3,7
totaal Niet goed	712	33,3	188	35,1	259	48,9*	109	20,3*	156	29,2*
Weet niet	55	2,6	20	3,8*	26	4,9*	6	1,2*	3	0,5*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	
Gemiddelde	2,71		2,64		2,46		2,94		2,78	

Vraag 110: **<kennis over de maatschappelijke organisaties die hulp kunnen bieden> In welke mate u bent u hiervoor toegerust?**

Heel goed	267	12,5	37	7,0*	28	5,3*	106	19,9*	95	17,8*
Tamelijk goed	1004	47,0	244	45,7	189	35,5*	273	51,0*	298	55,6*
totaal Goed	1271	59,5	282	52,7*	217	40,9*	379	70,9*	393	73,5*
Niet zo goed	674	31,6	169	31,5	242	45,6*	132	24,6*	132	24,6*
Slecht	140	6,5	67	12,6*	46	8,6*	18	3,3*	9	1,7*
totaal Niet goed	814	38,1	236	44,1*	288	54,2*	149	27,9*	141	26,3*
Weet niet	51	2,4	17	3,2	26	4,9*	6	1,2*	1	0,2*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	
Gemiddelde	2,67		2,49		2,40		2,89		2,90	

Vraag 110: **<omgaan met privacyvraagstukken> In welke mate u bent u hiervoor toegerust?**

Heel goed	453	21,2	82	15,3*	70	13,1*	210	39,3*	90	16,9*
Tamelijk goed	1098	51,4	265	49,5	267	50,3	257	48,1	308	57,6*
totaal Goed	1550	72,6	347	64,9*	337	63,4*	468	87,4*	399	74,5
Niet zo goed	442	20,7	127	23,7*	144	27,1*	49	9,2*	122	22,8
Slecht	79	3,7	37	6,9*	27	5,1*	4	0,7*	10	1,9*
totaal Niet goed	521	24,4	164	30,6*	171	32,2*	53	10,0*	132	24,7
Weet niet	65	3,0	24	4,5*	23	4,3	14	2,6	4	0,8*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	
Gemiddelde	2,93		2,77		2,75		3,29		2,90	

* = Verschilt significant op 95% niveau

Doelgroep

	Totaal ondervraagden		Gezondheidszorg		Onderwijs		Welzijn en sport		Jeugdzorg en rechtsorde	
	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%
Vraag 110: <omgaan met eigen onvermogen of angst> In welke mate u bent u hiervoor toegerust?										
Heel goed -----	343	16,1	43	8,0*	47	8,8*	184	34,4*	70	13,0
Tamelijk goed -----	1330	62,3	343	64,0	316	59,5	284	53,1*	387	72,4*
totaal Goed -----	1673	78,3	386	72,1*	363	68,4*	468	87,4*	457	85,4*
Niet zo goed -----	332	15,5	98	18,2*	120	22,6*	42	7,9*	72	13,4
Slecht -----	46	2,2	17	3,2*	19	3,5*	8	1,5	3	0,5*
totaal Niet goed -----	378	17,7	115	21,5*	138	26,1*	50	9,4*	75	14,0*
Weet niet -----	84	4,0	35	6,5*	29	5,5*	17	3,2	3	0,6*
Totaal ondervraagden -----	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis -----	2136		732		487		544		373	
Gemiddelde -----	2,96		2,82		2,78		3,24		2,99	

Vraag 110: In welke mate u bent u hiervoor toegerust? (GEMIDDELD)

Gespreksvaardigheden -----	2,88		2,69*		2,81*		3,11*		2,91
Kennis over kindermishandeling -----	2,71		2,64*		2,46*		2,94*		2,78*
Kennis over de maatschappelijke organisaties die hulp kunnen bieden -----	2,67		2,49*		2,40*		2,89*		2,90*
Omgaan met privacyvraagstukken -----	2,93		2,77*		2,75*		3,29*		2,90
Omgaan met eigen onvermogen of angst -----	2,96		2,82*		2,78*		3,24*		2,99
Ongewogen basis -----	2101		717		467		544		373

Vraag 120: Heeft u een training of scholing gevolgd voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling?

Ja -----	610	28,6	205	38,3*	43	8,0*	175	32,8*	187	35,0*
Nee -----	1524	71,3	328	61,3*	488	92,0*	360	67,2*	348	65,0*
Weet niet -----	2	0,1	2	0,4	-	-	-	-	-	-
Totaal ondervraagden -----	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis -----	2136		732		487		544		373	

V120, training of scholing gevolgd

Vraag 130: Waar richt(te) de training of scholing zich op?

Het vergroten van uw kennis -----	512	83,9	167	81,2	36	84,6	138	78,5*	172	91,8*
Het verbeteren van uw vaardigheden -----	366	60,0	134	65,3*	25	59,0	98	56,1	109	58,3
Uw persoonlijke ontwikkeling (los van de functie) -----	137	22,4	38	18,4	15	35,9*	42	23,9	42	22,4
Diversen -----	121	19,9	32	15,7*	3	7,7*	47	27,0*	38	20,6
Weet niet -----	33	5,4	21	10,4*	-	-	7	3,8	5	2,5
Totaal antwoorden -----	1169	191,6	392	191,0	80	187,2	332	189,3	366	195,6
Totaal ondervraagden -----	610	100,0	205	100,0	43	100,0	175	100,0	187	100,0
Ongewogen basis -----	654		297		39		177		141	

V120, training of scholing gevolgd

Vraag 140: Wanneer, in welk jaar, heeft u deze training of scholing (de laatste keer) gevolgd?

1998 of eerder -----	39	6,5	5	2,3*	5	12,8	21	12,0*	8	4,4
1999-2000 -----	34	5,6	12	5,7	7	15,4*	4	2,5*	12	6,2
2001-2002 -----	42	6,9	11	5,4	3	7,7	7	3,8	21	11,2*
2003-2004 -----	73	11,9	24	11,9	5	12,8	24	13,5	19	10,3
2005 -----	66	10,8	21	10,1	4	10,3	20	11,3	21	11,4
2006 -----	102	16,8	33	16,3	11	25,6	33	19,1	25	13,1
2007 -----	176	28,8	56	27,5	7	15,4	45	25,5	68	36,5*
2008 -----	43	7,1	20	9,5	-	-	16	9,3	7	3,8
Weet niet -----	34	5,6	23	11,3*	-	-	5	3,0	6	3,0
Totaal ondervraagden -----	610	100,0	205	100,0	43	100,0	175	100,0	187	100,0
Ongewogen basis -----	654		297		39		177		141	

* = Verschilt significant op 95% niveau

	Doelgroep										
	Totaal ondervraagden		Gezondheidszorg		Onderwijs		Welzijn en sport		Jeugdzorg en rechtsorde		
	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	
V120, training of scholing gevolgd											
Vraag 150: Vindt deze training periodiek plaats?											
Ja	118	19,4	38	18,4	11	25,6	41	23,3	29	15,4	
Nee	457	75,0	144	70,3*	32	74,4	128	72,9	154	82,1*	
Weet niet	34	5,6	23	11,3*	-	-	7	3,8	5	2,5*	
Totaal ondervraagden	610	100,0	205	100,0	43	100,0	175	100,0	187	100,0	
Ongewogen basis	654		297		39		177		141		

Vraag 160: Heeft u op dit moment behoefte aan het volgen van een training of scholing voor het omgaan met vermoedens van kindermishandeling?

Ja, zeker wel	340	15,9	98	18,3	38	7,2*	79	14,8	125	23,4*
Ja, misschien wel	769	36,0	194	36,3	216	40,7*	143	26,7*	216	40,3*
totaal Ja	1109	51,9	292	54,6	254	47,8*	222	41,5*	341	63,7*
Nee, waarschijnlijk niet	606	28,4	144	26,8	182	34,3*	164	30,6	117	21,8*
Nee, zeker niet	357	16,7	70	13,1*	76	14,4	138	25,8*	72	13,5*
totaal Nee	963	45,1	214	39,9*	258	48,7	302	56,4*	189	35,3*
Weet niet	65	3,0	30	5,5*	19	3,5	11	2,1	5	1,0*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 170: Geeft u leiding aan andere personen?

Ja	845	39,6	234	43,6*	102	19,3*	334	62,4*	175	32,8*
Nee	1279	59,9	294	55,0*	428	80,7*	198	37,0*	358	66,9*
Weet niet	12	0,6	7	1,3*	-	-	3	0,6	2	0,4
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

V170, geeft leiding

Vraag 180: Vindt u dat uw medewerkers over voldoende of onvoldoende vaardigheden beschikken om goed om te gaan met vermoedens van kindermishandeling?

Voldoende	377	44,6	73	31,2*	50	48,9	204	61,0*	50	28,6*
Onvoldoende	311	36,9	79	33,7	41	40,4	98	29,2*	94	53,5*
Weet niet	157	18,6	82	35,0*	11	10,6*	33	9,8*	31	17,9
Totaal ondervraagden	845	100,0	234	100,0	102	100,0	334	100,0	175	100,0
Ongewogen basis	876		319		94		351		112	

* = Verschilt significant op 95% niveau

Ministerie van Jeugd en Gezin

	Doelgroep									
	Totaal ondervraagden		Gezondheidszorg		Onderwijs		Welzijn en sport		Jeugdzorg en rechtsorde	
	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%	abs	%
Vraag 230: Doelgroep										
Huisarts	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Consultatiebureau-arts	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Ziekenhuisarts	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Jeugdarts	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Kinderarts	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Psychiater	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Fysiotherapeut	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Verloskundige	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Psycholoog	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Tandarts	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Kraamverzorgende	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Verpleegkundige	45	2,1	45	8,3*	-	-*	-	-*	-	-*
Medewerker bureau jeugdzorg	134	6,3	-	-*	-	-*	-	-*	134	25,0*
(Ortho)pedagoog	134	6,3	-	-*	-	-*	-	-*	134	25,0*
Peuterspeelzaal	89	4,2	-	-*	-	-*	89	16,7*	-	-*
Maatschappelijk werk	89	4,2	-	-*	-	-*	89	16,7*	-	-*
Gehandicaptenzorg	134	6,3	-	-*	-	-*	-	-*	134	25,0*
Onderwijs	531	24,9	-	-*	531	100,0*	-	-*	-	-*
Politie	134	6,3	-	-*	-	-*	-	-*	134	25,0*
Kinderdagverblijf	89	4,2	-	-*	-	-*	89	16,7*	-	-*
Jongerenwerk	89	4,2	-	-*	-	-*	89	16,7*	-	-*
Sportorganisatie of sportvereniging	89	4,2	-	-*	-	-*	89	16,7*	-	-*
Gastouderbureau	89	4,2	-	-*	-	-*	89	16,7*	-	-*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 240: Hoeveel jaar werkervaring heeft u in uw huidige functie?

2 jaar of eerder	345	16,2	36	6,7*	102	19,3*	93	17,5	114	21,3*
3-5 jaar	414	19,4	72	13,4*	92	17,2	123	22,9*	129	24,0*
6-8 jaar	334	15,7	67	12,5*	69	12,9	106	19,8*	93	17,4
9-10 jaar	197	9,2	32	6,0*	43	8,0	69	12,8*	54	10,1
11-15 jaar	242	11,3	74	13,8*	54	10,3	52	9,7	62	11,5
16-20 jaar	162	7,6	77	14,3*	19	3,5*	43	8,1	23	4,4*
21-25 jaar	164	7,7	82	15,4*	40	7,6	18	3,4*	23	4,3*
26-30 jaar	147	6,9	57	10,7*	54	10,3*	18	3,3*	18	3,3*
Meer dan 30 jaar	130	6,1	38	7,2	58	10,9*	13	2,5*	21	3,8*
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Vraag 240: Jaar werkervaring (GEMIDDELD)

Vraag 240: Jaar werkervaring (GEMIDDELD)	11,87	15,96*	13,14*	9,40*	9,01*
Ongewogen basis	2136	732	487	544	373

Sekse

Man	704	33,0	169	31,5	228	42,9*	145	27,2*	162	30,4
Vrouw	1430	66,9	365	68,1	303	57,1*	390	72,8*	373	69,6
Geen opgave	2	0,1	2	0,3	-	-	-	-	-	-
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

Leeftijd

18-24	81	3,8	3	0,6*	45	8,4*	21	4,0	12	2,3
25-34	439	20,6	65	12,1*	84	15,8*	123	22,9	168	31,4*
35-44	543	25,4	145	27,1	109	20,5*	172	32,2*	117	21,8
45-54	735	34,4	200	37,4	181	34,1	168	31,4	186	34,7
55-65	326	15,2	113	21,1*	112	21,1*	49	9,1*	52	9,7*
Ouder dan 65 jaar	6	0,3	4	0,8*	-	-	1	0,2	1	0,2
Geen opgave	6	0,3	5	0,9*	-	-	1	0,2	-	-
Totaal ondervraagden	2136	100,0	535	100,0	531	100,0	535	100,0	535	100,0
Ongewogen basis	2136		732		487		544		373	

* = Verschilt significant op 95% niveau

Bijlage 3 Benaderde koepel- en brancheverenigingen

Bijlage Koepelorganisaties

Koepelorganisatie	Meldende instantie	Soort	Postadres	Postcode	Plaats
1 ActiZ		Consultatiebureau	Postbus 8258	3503 RG	UTRECHT
2 Artsen Jeugdgezondheidszorg Nederland (AJN)	Consultatiebureau / GGD	Consultatiebureau / GGD	Postbus24	2160 AA	LISSE
3 Federatie Opvang	maatschappelijke opvang en vrouwenopvang	maatschappelijke opvang en vrouwenopvang	Joh. Van Oldebarneveltdlaan 34- ~	3818 HB	Amersfoort
4 GGD Nederland		Gemeente / GGD-instelling	Postbus 85300	3508 AH	UTRECHT
5 Ingrado	Gemeente / leerplichtambtenaar	Gemeente / leerplichtambtenaar	Postbus 5113	6802 EC	ARNHEM
6 HALT Nederland		Bureau Halt	Postbus 11256	2301 EG	LEIDEN
7 CWI Hoofdkantoor		Centrum voor werk en inkomen	Postbus 58191	1040 HD	AMSTERDAM
8 Vereniging Gehandicaptenzorg Nederland (VGN)		Gehandicaptenzorginstelling	Postbus 413	3500 AK	UTRECHT
9 Landelijke huisartsenvereniging		Huisarts	Postbus 20056	3502 LB	UTRECHT
10 Landelijke huisartsenvereniging	Huisartsenpost	Huisartsenpost	Postbus 2672	3500 GR	UTRECHT
11 MO-groep	Jeugdreclasseringsinstelling	Jeugdreclasseringsinstelling	Postbus 3332	3502 GH	UTRECHT
12 Nederlandse Vereniging voor Kindergeneeskunde		Kinderarts	Postbus 20059	3502 LB	UTRECHT
13 Branchevereniging ondernemers in de kinderopvang		Kinderopvanginstelling	Postbus 93002	2509 AA	DEN HAAG
14 MEE-Nederland	MEE-organisatie	MEE-organisatie	Postbus 85271	3508 AG	UTRECHT
15 Openbaar Ministerie Parket-Generaal		Openbaar Ministerie	Postbus 20305	2500 EH	DEN HAAG
16 Landelijk coördinator jeugdtaken Politie		Politie	Postbus 834	7301 BB	Apeldoorn
17 Raad voor de Kinderbescherming		Raad voor de kindbescherming	Postbus 19202	3501 DE	UTRECHT
18 Ingrado	Regionaal Meld- en Coördinatiepunt	Regionaal Meld- en Coördinatiepunt	Postbus 5113	6802 EC	ARNHEM
19 MBO-Raad		School	Postbus 196	3730 AD	DE BILT
20 VO-Raad		School	Postbus 8282	3503 RG	UTRECHT
21 IB-Groep		School	Postbus 30155	9700 LG	GRONINGEN
22 GGZ-Nederland	Verslavingszorginstelling	Verslavingszorginstelling	Postbus 830	3800 AV	AMERSFOORT
23 Nederlandse Vereniging Spoedeisende hulp Artsen (VNSHA)		Ziekenhuis / afd. Spoedeisende hulp	Postbus 90151	5000 LC	TILBURG
24 KNOV	Koninklijke Ned. Organisatie van verloskundigen	Koninklijke Ned. Organisatie van verloskundigen	Postbus 18	3720 AA	Bilthoven
25 NGS	Nederlandse genootschap voor sportmassage	Nederlandse genootschap voor sportmassage	Postbus 200	6800 AE	Arnhem
26 NIP	Nederlandse Vereniging voor psychologen	Nederlandse Vereniging voor psychologen	Postbus 9921	1006 AP	Amsterdam
27 NU'91	Vakbond voor verpleegkundigen	Vakbond voor verpleegkundigen	Postbus 6001	3503 PA	Utrecht
28 NVAVG	Ned. Vereniging van artsen voor verstandelijk gehandicapten	Ned. Vereniging van artsen voor verstandelijk gehandicapten	Postbus 1738	3000 DR	Rotterdam
29 NVMW	Ned. Vereniging voor maatschappelijk werkers	Ned. Vereniging voor maatschappelijk werkers	Leidseweg 80	3531 BE	Utrecht
30 NVO		Ned. Vereniging van pedagogen en onderwijskundigen	St. jacobsstraat 331	3511 BP	Utrecht
31 Phorza	beroepsorganisatie voor sociale, pedagogische en hulpverlenende functies	beroepsorganisatie voor sociale, pedagogische en hulpverlenende functies	Postbus 257	1000 AG	Amsterdam
32 Sting	Landelijke beroepsvereniging verzorging en zorgprojecten	Landelijke beroepsvereniging verzorging en zorgprojecten	Postbus 6000	3503 PA	Utrecht
33 V&VN	Nederlandse vereniging verzorging en zorgprojecten	Nederlandse vereniging verzorging en zorgprojecten	Postbus 8212	3502 RE	Utrecht
34 Verdiwel	Vereniging van directeuren van lokale welzijnsorganisaties	Vereniging van directeuren van lokale welzijnsorganisaties	Postbus 3332	3502 GH	Utrecht
35 NOC*NSF		koepel sportbonden	Postbus 302	6800 AH	ARNHEM

Bijlage Koepelorganisaties

Koepelorganisatie	Meldende instantie	Soort	Postadres	Postcode	Plaats
36 Nationale Jeugdraad		koepel jongerenorganisaties	Kromme Nieuwegracht 58	3512 HL	Utrecht
37 Scouting Nederland		landelijke jeugdorganisatie	Postbus 210	3830 AE	Leusden
38 NOV, Vereniging Ned. Organisaties Vrijwilligerswerk		koepel vrijwilligersorganisaties (MOVISIE = uitvoeringsorganisatie)	Postbus 19129	3501 DC	Utrecht
39 MO-groep	AMK	AMK	Postbus 3332	3502 GH	UTRECHT
40 MO-groep	Bureau Jeugdzorg	Bureau Jeugdzorg	Postbus 3332	3502 GH	UTRECHT
41 GGZ-Nederland	Jeugd-GGZ-instelling	Jeugd-GGZ-instelling	Postbus 830	3800 AV	AMERSFOORT
42 MO-groep	Maatschappelijk Werk	Maatschappelijk Werk	Postbus 3332	3502 GH	UTRECHT